

Glasilo občine Cirkulane

Letnik 4, številka 2

december 2010

Lep božič in srečno v letu 2011

Želje drugošolcev ob novem letu

V letu, ki prihaja, bi se rad naučil zaigrati na harmoniko veliko novih pesmic. *Jure*

Želim si, da bi v šoli imel dobre ocene. Rad bi se naučil tekoče brati. *Tomi*

Želim si veliko hrane za mojega puščavskega leminga. *Dunja*

Rad bi imel belega zajčka, za katerega bi sam skrbel. *Igor*

Želim si, da bi se moja Pikica rada igrala z menoj. *Marina*

Vesela bi bila, če bi imela veliko papirja za risanje, izrezovanje, pisanje. *Andreja*

Želim si še več prijateljev, s katerimi bi se lovil in igral nogomet. *Niko*

Želim si, da bi imela svojo sobo z računalnikom. *Monika*

Rad bi imel veliko avtekov. *Mitja*

Želim si novih oblekic. *Deja*

Želim si svojo sobo z igračkami. *Nejc*

Rada bi se naučila plezati po vrvi. *Tamara*

Rada bi znala računati brez pomoči prstkov. *Anja*

Želim, da bi dokončali novo hišo in se preselili. *Dominik*

Želim si, da bi za božič zapadel sneg. *Žan*

Želim si, da bi bili učenci zdravi in da bi se jim uresničile vse letoletne želje. *Učiteljica Dragica*

Katarina Golc, 1.a

Kaja Slapničar, 1.a

Nuša Štumberger, 1.a

Vetra ne moremo spreminjati,
lahko pa nastavimo svoja jadra.
Nastavimo jih tako,
da v prihajajočem letu ulovimo
srečo, uspeh in zadovoljstvo.
Srečno 2011!

Župan Občine Cirkulane
Janez Jurgec

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Ko se pojavi zima vemo, da se leto nagiba h koncu, približuje se božično novoletni čas. Zakorakali smo tudi v nov mandat. Vsem volilkam in volilcem se zahvaljujem za ponovno zaupanje. Tudi v tem mandatu vam zagotavljam, da bom delal v dobro vas občank in občanov in dobro Občine Cirkulane. Opažam, da se bo tudi v tem mandatu vpletalo preveč politike v delovanju občine, saj ji nekateri dajejo preveč povdarka. Pa vseeno ali vendarle kot župan uresničujem obljube, ki sem jih dal pred volitvami. Gradi se poslovno stanovanjska zgradba, ki bo služila potrebam občanov, zaključen je razpis za gradnjo slačilnic, katere imamo sofinancirane po razpisu razvoj vasi, prav tako se prijavljamo s tremi projekti na razpis "Razvoj obmejnih območij s Hrvaško ali "Južna meja", in pričakujemo sklep razvoja regij za večnamensko dvorano. To je le nekaj večjih projektov, ki jih imamo zastavljene za ta mandat, več ali manj so ti projekti že bili pripravljeni na koncu prejšnjega mandata. Tudi v prihodnjih štirih letih, pričakujem veliko pobud od vas občanov, nekatere bodo uresničljive že v prihodnjih štirih letih, nekatere se bodo morale, posebej tiste večje prenesti v naslednja leta. Veliko je dela še na raznih cestnih odsekih, ki so potrebni posodobitve ali preplastitev, prav tako pa nekateri odseki cest čakajo na ureditev formalno pravnih razmerij, da jih bo občina lahko prevzela v svoje upravljanje. Žal se lahko s strani občine vzdržujejo in urejajo ceste, ki imajo ta status urejen. Ispolnjevati morajo dva kriterija, to je da so v lasti občine in da so kategorizirane, za slednje pa daje soglasje direkcija republike Slovenije za ceste.

Velikokrat se sprašujem, kakšne zadolžitve ste dali vašim izvoljenim predstavnikom v občinski svet, kajti nekatere od njih bolj skrbi za lastno politično prepoznavnost in izpolnjevanju političnih obljub, kot pa resno in konstruktivno delo v občini in občinskem svetu. Prepričam sem, da so bila vaša pričakovanja po vsej verjetnosti vse prej kot to. Upam, da se bo zamera, da nekateri niso uspeli v svoji nameri, čimprej poglela in da bo delo potekalo v naprej tako kot se pričakuje od vseh nas.

Kriza v naši državi nikakor ne pojenja, prav ta pa prizadene velik del populacije, ki je prav na našem območju. Veliko ljudi v tej krizi ne zaupa več prav nobeni politiki, kar pravzaprav ne preseneča, saj se veliko ljudi bori za svoj vsakdanji kruh, veliko pa je tudi tistih, ki so to bitko trenutno izgubili in ostali brez dela.

Prav zaradi tega bomo v prihodnje imeli nižje občinske proračune. Vsi proračuni so bili do sedaj zelo investicijsko naravnani, v prihodnje bo vedno težje zadostiti tej potrebi, saj se povečuje brezposelnost, večje doplačilo vrtca staršem in brezplačen vrtec za brezposelne in za drugega otroka. Država daje občini vedno nove zadolžitve, ne pa tudi denarja za te nove naloge.

V letošnjem letu se je začela uresničevati tudi gradnja poslovno stanovanjskega objekta, za katerega ima investitor podeljeno stavbno pravico. Da bo občina skrbela tudi za stanovanjski problem, kot je bilo obljubljen našim mlajšim občanom, se uresničuje. Kot župan lahko mirne duše rečem, da nismo pozabili na nikogar, pravzaprav pa te pravice nima nihče od nas, ki delamo v občini. Uresničujemo obljubljen, vendar je tudi tukaj potrebno dodati, da ne gre vse tako kot bi pričakovali in da zamujenega ne moremo nadoknaditi naenkrat.

V letu, ki prihaja nas čaka kar nekaj novih investicij, ki jih bomo izvajali in premagovali skupaj. Vsi se bomo trudili, da bomo uspešni in da se bo izpolnilo čim več želja vseh nas občanov Občine Cirkulane.

Na koncu naj Vam pa zaželim vesele božične praznike in uspešno novo leto. Zrimo v prihodnost z optimizmom, saj nas le ta lahko ohranja dobro razpoložene in ustvarjalne. Srečno 2011, vam želim v svojem imenu in imenu Občine Cirkulane.

Župan Občine Cirkulane
Janez Jurgec

GLASILO OBČINE CIRKULANE izdaja Občina Cirkulane. Naslov: Cirkulane 40 a, 2282 Cirkulane.

Elektronski naslov: tajnistvo@cirkulane.si. Telefon: 02/795 34 20.

Uredniški odbor: Milena Debeljak, Mira Jerenec, Bojana Voglar, Miro Lesjak, Nataša Podhostnik.

Glasilo občine tokrat uredila Tatjana Mohorko. Oblikovanje in priprava na tisk: MojaPromocija.si, Borut Lindič s.p., Gajeveci 12a, Gorišnica. Lektoriranje: Nataša Podhostnik. Tisk: MI BO TISK d.o.o., Maribor.

Naklada: 900 brezplačnih izvodov. Fotografija na naslovnici: božično drevo, foto: TM.

Stran na internetu: www.cirkulane.si.

Občina Cirkulane uspešno ob koncu še enega leta

V letu 2010 je bilo tudi v občini Cirkulane veliko dogodkov, ki se bodo zapisali kot pomembni v zgodovino, občina in njeni občani pa so se veselili tudi na 3. občinskem prazniku. Vodstvo občine je uspešno zaključilo nekatere planirane naložbe v komunalni infrastrukturi, a napredek z novimi načrti in cilji se nadaljuje, saj želi občina Cirkulane v prihodnjih letih narediti še nekaj pomembnih razvojnih korakov v boljši jutri. Lokalne volitve v občini Cirkulane niso prinesle večjih sprememb, občino pa bo v prihodnjem 4-letnem mandatu še naprej vodil dosedanji župan Janez Jurgec. V decembru, v dneh, ko se poslavljamo leto 2010, smo z županom tudi na kratko poklepetali.

Gospod župan, smo pred koncem leta, ko tudi v občini Cirkulane delate obračun opravljenega dela. Veliko je bilo dogodkov, uspešno ste zaključili nekatere, za občino zelo pomembne in potrebne investicije. Kakšno leto 2010 je za vami in kako ga zaključujete?

Janez Jurgec: »Tako kot sem dejal pred štirimi leti, da v zadnjem letu verjetno ne bomo imeli več kaj dosti početi, se je tudi uresničilo, vendar ne povsem. Z veseljem lahko povem, da smo v tem letu uresničili vse zadane naloge, ki smo jih imeli tudi v proračunu. Uredili smo cesto Brezovec - Florjan preko razpisa »Južne meje«, prav tako cesto Veliki Vrh po 23. členu in po tem členu smo preplastili tudi cesto v Okiču, tudi cesto Paradiž - Sinček, modernizirali pa smo še nekaj manjših cestnih odsekov v Gruškovcu, te pa smo samostojno financirali. V letošnjem letu smo se poskušali osredotočiti na te manjše probleme, uspešno pa je gradbeno podjetje GP Project Ing. začela tudi z gradnjo poslovno-stanovanjskega objekta v središču Cirkulan.

V ospredju so bile ceste v naši občini, saj so pravzaprav urejene ceste glavno vodilo do vsega, tudi denimo do centra občine in naprej. Žal imamo še velik del tega problema nerešenega, ampak prepričan sem, da bomo tudi to uspešno rešili v prihodnjih treh, štirih letih. Sicer pa smo se v tem letu lotili tudi čiščenja komunalnih odpadnih voda, to imamo zdaj že urejeno v Cirkulanah, Brezovcu in Medribniku, v prihodnje pa nas ti posegi čakajo še v Dolanah z novim kanalizacijskim omrežjem in novo čistilno napravo. V letu 2010 smo uspešno zaključili s postopkom razpisa za slačilnice pri

»Z veseljem lahko povem, da smo v tem letu uresničili vse zadane naloge, ki smo jih imeli tudi v proračunu,« ob koncu leta pravi župan Janez Jurgec. Foto: TM

športnem stadionu v Cirkulanah in projekt bo sofinanciran v okrog 73- odstotkih po razpisu razvoja vasi. Ta razpis je zdaj končan, naredimo še analizo in potem bomo lahko že izdali sklep o izbiri izvajalca. Lahko pa že tudi z zadovoljstvom povem, da smo dobili še pozitivni sklep iz razvoja regij za večnamensko dvorano v Cirkulanah, kar seveda napoveduje pričetek gradnje že v prihodnjem letu, poleg tega pa bomo gradili še en stanovanjski objekt, za to pa je tudi že podeljena stavbna pravica. Pripravljamo že gradbeno dovoljenje. Skratka, uresničili bomo lahko vse večje investicije, ki smo jih planirali za štiri in še kako leto zraven.«

Ko govoriva o naložba v lokalni skupnosti se seveda zmeraj pojavi vprašanje, od kod pravzaprav vzeti toliko denarja za vse investicije. Proračun občine Cirkulane je verjetno preskromen, zato je potrebno sredstva iskati na razpisih. Kako uspešna je bila občina Cirkulane ravno na tem področju v letu 2010?

Janez Jurgec: »Bili smo skoraj 100-odstotno uspešni in porabili smo skoraj ves tisti denar, ki smo ga imeli namensko iz naslova »Razvoj regij«, preostanek bo šel za večnamensko dvorano, v celoti innoben evro ne bo ostal kje drugje. Vedno smo se tudi prijavljali na razpisa »Južna meja« in »Razvoj vasi«, kjer pa smo bili prav tako zadovoljivo uspešni. Dobili smo torej del sredstev za ureditev športnih slačilnic, trenutno poteka razpis za prometno infrastrukturo, tako, da tudi v tem primeru računamo, da bomo uspešni v potrditvi enega ali dveh projektov. Prav tako pripravljamo še tri pro-

jekte za razpis Južna meja, to pas o projekti Kanalizacija Dolane, cesta Levičnik - Brezovec in cesta Gradiški hum, obe cesti pa sta zelo potrebno obnove. Upam, da bomo v prihodnjih letih uspešno reševali težave v cestni infrastrukturi.«

»NAŠA DRUŠTVA SO FENOMENALNA IN Z VESELJEM JIH POHVALIM«

Tako je bilo torej na področju investicij v letu 2010, bilo pa je še veliko drugih, veselih, družabnih dogodkov, ki se jih ob letu vedno znova radi spomnimo. Kateri so vam posebej ostali v spominu?

Janez Jurgec: »Veliko je bilo teh dogodkov, lahko pa bi začel kar pri našem osrednjem, pri 3. občinskem prazniku. Praznovali so tudi v Društvu upokojenecv Cirkulane, 30-letnico delovanja, za mnoge druge dogodke, ki so v ponos občini, pa iz leta v leto zelo dobro poskrbijo naša društva, za katera pa lahko rečem, da so fenomenalna in kadar imam priložnost jih rad pohvalim. Čez leto se zvrsti veliko dogodkov in vsi so na nek način tesno povezani z našo občino, kraji, s tradicijo vinogradništva in vinarstva, takrat ko postavljamo klopotec, ob Martinovem, ponosen sem na obujanje preteklosti, na prireditvev Barbarno v Cirkulanah. Velja omeniti še vsakoletno srečanje rejcev drobnice na gradu Borl in se spomniti še mnogih drugih prireditvev, ki se zvrstijo v vseh mesecih leta. V naši občini se zmeraj kaj dogaja.«

Župan svoje občanke in občane dobro pozna, zato verjamem, da se veselite vsake prireditve, druženja in da le redke izpustite ...

Janez Jurgec: »Če je le mogoče se dogodkov, praznovanj v naši občini udeležim in to z velikim veseljem. Vzamem si čas za vse te dogodke in čutim to tudi kot del moje županske obveze, čeprav mi je bilo ob neki priložnosti morda očitano, da sem vsepovsod in, da me bo glede tega težko zamenjati. Mislim, da ljudje potrebujejo župana tam, kjer nekaj naredijo, predvsem zaradi tega, da bi župan in tudi občinski svet bili prisotni pri dogodkih, da vidijo, kje se kaj dodaja, kdo se trudi, pripravlja in dela, zato je prav, da smo zraven na vseh dogodkih v občini.«

Leto 2010 si bomo lahko zapolnilo tudi kot leto pestrega dogajanja okrog lokalnih volitev. Kako ste jih doživeli vi in kako ste sprejeli odločitve volivk in volivcev v občini, da vam vodenje občine zaupajo tudi v novem mandatu?

Janez Jurgec: »Na letošnje lokalne volitve bo ostal lep spomin, če odmislim na nekatere neprijetnosti, prav gotovo pa je bil to zame nov izziv, ki sme ga že-lel. Ob tem sem se zavedal, kaj morda v preteklih letih ni bilo najbolje narejeno, kaj bi lahko popravili, to je vsekakor dobro. Sam namreč vedno poskušam volilno kampanjo peljati tako, da izpostavim tisto, kar želimo narediti, kar bi bilo prav za občanke in občane, da zanje naredimo, ne pa tisto, kar je nekdo slabo delal ali privatne zadeve, ki po moje ne sodijo na volitve in se ne izpostavljajo ob takih trenutkih. Vsak pa to seveda to dela po svoji vesti.

Tudi v času letošnjih lokalnih volitev, predvsem v zadnjem tednu, nismo mogli mimo tega, ampak po volitvah se mora to pozabiti in je potrebno delati znova naprej, za dobrobiti naše občine in občanov.«

Gospod župan, občino Cirkulane boste po odločitvi volivcev vodili tudi v mandatu 2010-2014. Z novoizvoljenim občinskim svetom ste se že setali na konstitutivni seji, za vami je tudi že redna seja. Kakšni so vaši prvi občutki in kako zadovoljni ste z obema sejama?

Janez Jurgec: »Najprej bi se občankam in občanom, volivkam in volivcem v naši občini, zahvalil za podporo in glas, ki so ga dali meni na volitvah. Ponovno so me potrdili, s tem pa so potrdili tudi moje dosedanje delo, delo občinskega sveta, vseh odborov in komisij, da smo v minulem mandatu delali dobro, vsaj v 70-odstotkih.

Prepričan sem, da bomo lahko tudi v prihodnje delali tako dobro, še boljše na nekaterih področjih. Imeli smo že konstitutivno sejo, na kateri smo potrdili vse

mandate občinskim svetnikom in županu, saj ni bilo noben pripomb in pritožb. Druga seja je bila morda malo bolj pestra, bolj politično obarvana, čeprav še zmeraj trdim, da politika v tako majhne občine, kot je naša, ne sodi. Vendar pa bo vedno prisotna, to moramo sprejeti, kajti tudi občina je politična ustanova, to pa ne bi smela biti nobena ovira, saj navsezadnje v občinskem vodstvu delamo za dobro naših občanov in to bi motali imeti zmeraj mislih.«

Vodstvu občine Cirkulane zahtevnega dela tudi v prihodnje ne bo manjkalo. Pred vami so nove priložnosti in izzivi, pred vami so nove naloge in cilji. V katero smer razvoja želite peljati občino Cirkulane že v novem letu 2011?

Janez Jurgec: »Prihodnje leto bo v občini Cirkulane, čeprav je še čutili krizo, eno od najzahtevnejših. Najprej zato, ker v centru občine poteka gradnja večnamenskega objekta. V katerem ima naša občina tudi zagotovljene svoje nove prostore. Veliko denarja bomo potrebovali ob vselitvi. Drugi večji projekt bo gradnja večnamenske dvorane, za katerega imamo pridobljenih večjih del sredstev, nek delež sredstev bo potrebno zagotoviti tudi iz lastnega proračunskega vira. Na razpis »Južna meja« smo prijaviili tri zahtevne projekte, ki sem jih omenil že uvodoma, 60 tisoč evrov moramo tudi v novem letu zagotoviti domačega PGD Cirkulane, da bi potem v treh letih zbrali 180 tisoč evrov, kar bi zadoščevalo za nakup novega gasilskega avtomobila, ki ga gasilci potrebujejo za svoj teren.

Delamo tudi na projektu celostne obnove osnovne šole, čeprav nekatere dele

šolske zgradbe, predvsem učilnice, že saniramo, pri pregledu zgradbe z inšpektorjem za električno energijo, pa smo prišli do ugotovitve, da so vse inštalacije potrebne obnove in bomo v prihodnjem obdobju morali obnoviti tudi to. Jano je tudi, da nas čaka projekt ureditev slačilnic pri stadionu, in to ta investicija bo za našo občino velik finančni zalogaj.

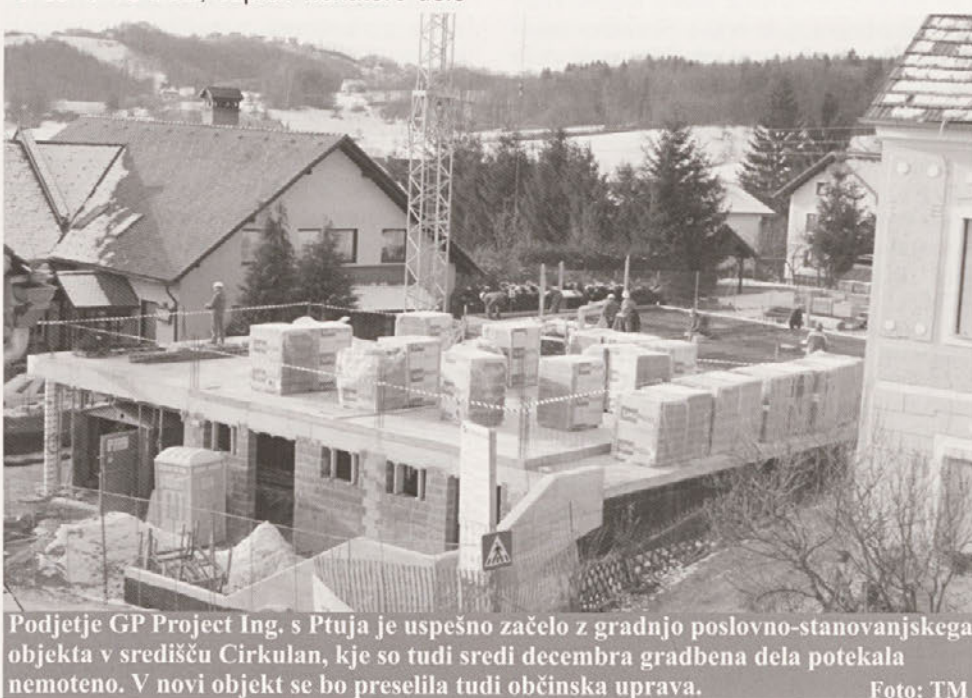
Čakajo nas še nekatere manjše naložbe; od modernizacije cestnih odsekov, ki bodo prav tako zahtevali svoj denarni vložek. Upam, da nam bo uspelo. Do zdaj nam ni bilo potrebno najemati nobenega kredita, v bodoče pa menim, da se bo morali tudi malo zadolžiti, če bomo želeli realizirati vse načrte. Žal bodo vse investicije skupne zahtevale več, kot bodo prenesli naši proračuni.«

Gospod župan, te dni se poslavljamo od leta 2010 in vstopamo v novo leto. Kaj bi ob tej priložnosti z veseljem sporočili svojim občankam in občanom?

Janez Jurgec: »Veliko dobre volje, veliko strpnosti pri vsakdanjih opravilih, saj dane sin lahko živeti, čeprav nam gre bolje kot nekoč. Kriza in razhajanje v napi družbi sta prinesla svoje in vedno več je teh ljudi, ki so nezaposleni, ki imajo finančne težave in probleme, ki ne vidijo svetle prihodnosti. Želim jim, da bi vsak od njih to svetlo prihodnost zaznal sam pri sebi in bo strmel, da jo bo tudi dosegel.

Vsem skupaj pa želim predvsem zdravlja v novem letu, kajti če bo zdravje, potem bo tudi vse ostalo.«

Tatjana Mohorko

Podjetje GP Project Ing. s Ptuja je uspešno začelo z gradnjo poslovno-stanovanjskega objekta v središču Cirkulane, kje so tudi sredi decembra gradbena dela potekala nemoteno. V novi objekt se bo preselila tudi občinska uprava.

Foto: TM

Aktualno iz občinske uprave

V letu 2010 je potekel 4-letni mandat vsem izvoljenim svetnikom in županu občine Cirkulane, zato je bilo potrebno izvesti lokalne volitve. Predhodni Občinski volilni komisiji se je iztekel mandat, zato je Občinski svet občine Cirkulane imenoval novo Občinsko volilno komisijo v sestavi: Marija Krajnc, Maja Milošič, Janja Karo, Roman Belšak, Mirko Lesjak, Štefanija Majhen in Kosta Jankovič.

Omenjena komisija je dobila mandat za prihodnja štiri leta glede lokalnih volitev in je za lokalne volitve 2010 izvedla vse aktivnosti, ki so se zahtevale za uspešno izvedbo lokalnih volitev. Občinska volilna komisija je podala poročila o izvolitvi občinskih svetnikov in župana občine Cirkulane.

Župan Janez Jurgec je sklical 1. redno konstitutivno sejo Občinskega sveta občine Cirkulane, ki je potekala 28. 10. 2010 v prostorih Občine Cirkulane. Na prvi konstitutivni seji so bili potrjeni mandati članov Občinskega sveta občine Cirkulane, prav tako je bil sprejet ugotovitelni sklep o izvolitvi župana Janeza Jurgeca.

V novi Občinski svet občine Cirkulane so bili izvoljeni naslednji svetniki: Anton Podhostnik, Milan Hercog, Milan Arbei-

ter, Milan Žumbar, Rajko Lesjak, Štefan Ban, Franc Milošič, Davorin Tušek in Ivan Hemetek.

Na isti seji je bila tudi imenovana Komisija za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja, ki ji predseduje Anton Podhostnik, preostala člana komisije sta še Milan Žumbar in Ivan Hemetek. Ko članom Občinskega sveta preneha mandat, jim preneha tudi članstvo v vseh občinskih organih, zato je Komisija za mandatna vprašanja, volitve, imenovanja in priznanja objavila javni poziv za zbiranje predlogov za člane stalnih delovnih teles občine Cirkulane, in sicer za Odbor za javne finance, Odbor za gospodarske dejavnosti, kmetijstvo in gospodarsko infrastrukturo, Odbor za negospodarske dejavnosti, Odbor za okolje in prostor, za Statutarno pravno komisijo in za člane Nadzornega odbora. Za podajo predlogov so bile pozvane vse politične stranke in društva. Do konca leta se bodo konstituirala vsa stalna delovna telesa in Nadzorni odbor občine Cirkulane. Na ta način bo občina Cirkulane lahko izvajala vse svoje pristojnosti v polni sestavi. Ker je s konstituiranjem Občinskega sveta potekel mandat tudi predstavnikom vseh 12 Vaških odborov, bodo sklicani tudi Občni zbori vaških skupnosti, kjer se bodo

na novo imenovali Vaški odbori in njihovi predsedniki.

Povezovalni člen med občani, Občinskim svetom in županom ter drugimi lokalnimi organi je vsekakor Občinska uprava, ki se trudi čim bolj zadovoljiti interese vseh strank. V letu 2010 je Občinska uprava rešila preko 280 upravnih zadev, pripravila vsa javna naročila in druge javne razpise in v tem letu pripravila vsega skupaj preko 300 prodajnih, služnostnih in drugih pogodb, s katerimi so se uredila različna razmerja.

Občinska uprava je pripravljala tudi gradiva za seje Občinskega sveta. V mandatu 2006-2010 je bilo sklicanih 36 sej Občinskega sveta in prav toliko sej drugih stalnih in občasni delovnih teles občine, na katerih je bila vedno prisotna Občinska uprava, ki je dajala strokovno podporo organom ter pisala za pisnike. Občinska uprava je torej izvajala vsa strokovno-tehnična dela in pomagala izvrševati sprejete sklepe občinskih organov. Prav tako si bo tudi v prihodnje prizadevala biti v najboljšo pomoč in strokovno podporo vsem občanom, izvoljenim svetnikom, delovnim telesom in županu.

Milena Debeljak

Poslanski kotiček

Spoštovane in spoštovani!

Leto 2010 se poslavlja, naslednje že trka na vrata. Leto 2011 je navadno leto, ima 365 dni, začne in konča se s soboto.

Kakšno je bilo leto, ki se poslavlja? Za nekatere uspešno, za nekatere povprečno, za mnoge stresno. V političnem smislu pa je bilo leto 2010 za Pahorjevo vlado leto izgubljenih priložnosti. Priča smo bili aferam in afericam. Takšno negativno stanje se odraža tudi pri delu Državnega zbora. Namesto da bi Vlada pripravljala nujno potrebno zakonodajo za izboljšanje stanja v Sloveniji, se je ukvarjala sama s sabo. Poslanke in poslanci pa smo sprejemali zakonodajo, ki zagotovo ni bila protikrizno naravnana. Mnoge države, članice EU, so nas v tem smislu prehiteli, čeprav smo bili po mnogih kazalnikih pred krizo v veliko večji prednosti. Trenutno smo na repu gospodarske in finančne situacije. Dolg državnega proračuna trenutno znaša 12.256.864.737,00 evra in se vsako sekundo poveča za 40 centov. Alarmantno!

Kje in katere so rešitve? Predčasne volitve? Mnogi me sprašujejo, ali do predčasnih volitev sploh lahko pride. Težko, ker o tem odloča DZ - poslanci, ki imajo večino in sestavljajo koalicijo (SD, ZARES, DESUS in LDS). Z izstopom nekaterih poslancev iz koalicije je nastala nova poslanska skupina. Solidarnost, so jo poimenovali. Ideološko se poslanci nove poslanske skupine niso v ničemer spremenili. Pred glasovanjem se poenotijo s koalicijo, čeprav navidezno delujejo politično vsečno. Takšno stanje najbolj slabi poslansko skupino DESUS, čeprav ji javnomnenjske ankete kažejo dobro. Slej ko prej se bo pokazala DESUS-ova dvoličnost, ki jo igra pri sprejemanju pokojninske reforme, ki ni dobra in ne sodi v paket vladnih protikriznih ukrepov. V opozicijski SDS, ki ji javnomnenjske ankete kažejo najboljše, smo tudi v iztekajočem se letu predlagali številne predloge zakonov za izboljšanje stanja. Žal, niti en, resnično niti en, ni bil sprejet. Dve leti se trudimo in dajemo dobre predloge, vendar jih Vlada in vladna koalicija DZ vztrajno zavračata brez pravih in utemeljenih obrazložitvev. V SDS ugotavljamo, da bi bile predčasne volitve najboljši protikrizni ukrep sedanjemu Vladi in koaliciji v DZ. Dovolj zgovorno je dejstvo, da vladajoča politika doživlja nezadovoljstvo državljanov na sprejete vsebine zakonov, ki jim v opozicijski SDS nasprotujemo. Nasprotuje jim tudi Državni svet in sindikati. Logični so zaključki takšnega početja koalicije, ki mora prevzeti odgovornost pri ponovnem odločanju v DZ z večino, najmanj 46 glasov, ali pokrivanje stroškov referendumov.

Pred dvajsetimi leti smo se Slovenke in Slovenci poenotili, danes smo razdeljeni. 23. decembra 2010 bo minilo dvajset let od zgodovinske odločitve Slovencev za samostojno življenje. To je bil širok ljudski, kulturni, politični, gospodarski, obrambni, diplomatski in varnostni projekt. V tem smislu bi ga morali graditi tudi v prihodnje v prid samostojni Sloveniji.

Mnogi se v tem adventnem času sprašujete. Nekateri stavijo na maj - mesec ljubezni, nekateri na december - mesec pričakovanj in

upanja. Naj vam optimizem daje predvsem slednjega. Upanje umre zadnje.

Želim vam lepo praznovanje božiča, dneva samostojnosti in enotnosti ter čim lepši skok v novo leto. Naj vam leto 2011 prinese zdravja, sreče, medsebojnega spoštovanja in modrih poslovnih odločitev.

Branko Marinič

Pomen gradu Borl za gospodarski razvoj Halož

Konferenca na Borlu, 15. oktobra 2010

V skladu s sprejetimi sklepi Občnega zbora in programom dela Društva za oživitve gradu Borl smo v letu 2010 izvedli konferenco pod nazivom »Pomen gradu Borl za gospodarski razvoj Halož«. Spomladi 2010 se je predsednik Društva za oživitve gradu Borl Peter Belšak, skupaj z županom, predstavniki občine Cirkulane in poslancem Dejanom Levaničem udeležil sestanka pri ministrici za kulturo Republike Slovenije gospe Majdi Širca v Ljubljani.

Na sestanku je predsednik društva podal pobudo o skupni organizaciji omenjene konference, ki bi jo izvedli na gradu Borl v mesecu juniju. Na predlog občine Cirkulane je bil določen datum 15. oktober 2010. Našemu povabilu se je odzvalo 13 referentov. Samo organizacijo in izvedbo konference pa smo na koncu bili primorani prevzeti celotno breme na naše Društvo za oživitve gradu Borl.

Konferenca je bila zelo odmevna tudi v medijih. Konference se je udeležilo preko 50 udeležencev z različnih krajev iz Slovenije in kar nekaj pomembnih in uglednih oseb, ki so se aktivno vključile tudi v razpravo pri formiranju zaključkov konference. Referenti so podali izredno dragocene in kvalitetne vsebine o zgodovini in potencialni prihodnosti gradu Borl.

Po uvodnih pozdravih je častni občan občine Cirkulane mag. Martin Prašnički podal zgodovinski oris gosposčine Borl, obseg gosposčine, pomen gosposčine in dejavnosti na gradu, pomembni za pokrajino okoli Borla.

Izredno zanimiv in dragocen prispevek je pripravil dolgoletni upravitelj gradu Borl Anton Žumber, v katerem je predstavil lastna doživetja o službovanju na gradu Borl in Haloškem biseru. V prispevku je Anton Žumber predstavil in dokazal, da za konec poslovanja Haloškega bisera niso bili ključni samo ekonomski razlogi, ampak v večini takratne politične odločitve. Predvsem je pomembno tudi dejstvo, da so bile vse takratne vrednosti, ki so bile pod spomeniškim varstvom, inventurno predane Ptujskemu muzeju. Druga oprema pa je bila kasneje prodana na dražbi na Ptuj.

S strani Zavoda za varstvo kulturne dediščine območne enote Maribor je odgovorna

konservatorica za grad Borl Alenka Horvat skupaj z direktorjem zavoda Srečkom Štajnbaherjem podala spomeniško varstveni vidik celostne prenove in oživitve gradu Borl. Predvsem je bil tukaj poudarek na dejstvih, da je grad Borl kulturno-zgodovinski spomenik 1. kategorije, ki v sebi nosi razvoj, identiteto in odgovornost obstoja vse od 11. stoletja naprej.

Z velikim zanimanjem smo prisluhnili predstavnikom Ministrstva za kulturo, kot lastnikom gradu Borl. S strani Ministrstva za kulturo je bilo prisotnih pet predstavnikov: direktorica Direktorata za kulturo Damjana Pečnik, Iris Motnik Šernek, Gojko Zupan, Alenka Kušević in Tanja Černe. Predstavili so predvsem njihove probleme z gradovi na slovenskem in primere dobrih praks iz Slovenije, kjer so v zadnjih 5 letih uspeli ponekod tudi vzorno obnoviti gradove in jih dati v različne funkcije. Pozdravili so prizadevanja našega društva in predstavili početja drugih, podobno organiziranih skupin po Sloveniji, ki aktivno sodelujejo pri reševanju revitalizacije podobnih objektov, katerih lastnik je Ministrstvo za kulturo. Ponovili so tudi dejstva, da sta bila izvedena že dva neuspešna javna razpisa za iskanje najemnika gradu Borl, da ni bilo vse ustrezno pripravljeno za predvideno črpanje evropskih sredstev za grad Borl v višini 10 milijonov € in so ta sredstva do nadaljnjega izgubljena za grad Borl. Pomemben je tudi podatek, da je Ministrstvo za kulturo v zadnjih 10 letih vložilo v obnovo gradu preko 800.000 €. Od tega je bilo skoraj 200.000 € namenjenih za izdelavo projektne dokumentacije, kar bi naj bila osnova za pridobitev gradbenega dovoljenja. Aleš Hafner, Gea Consult d.o.o., je predstavil do sedaj izvedeno projektiranje, ki pa je trenutno ustavljeno in čaka na nadaljnje odločitve.

V drugem delu konference je Jernej Golc predstavil grad Borl s stališča gospodarske škode za območje. S prispevkom je bilo poudarjeno, da je grad Borl vstopna točka v Haloze, zraven Ptujске Gore na drugi strani Halož. S tem, da je onemogočeno sprejemanje turistov, okrnjeno izvajanje prireditev, izvajanje aktivne promocije gradu Borl, je povzročena posredna in neposredna gospodarska škoda celotnemu območju Halož in okolice. Po predstavljenih izračunih je območje bilo neposredno odškodovano vsaj za

4 mio € prihodkov v zadnjih 10 letih. Primerjava je bila narejena z gospodarskimi podatki iz dvorca Trakoščan in Žičke kartuzije, ki sta po zgodovinski plati enakovredna objekta našemu gradu Borl.

Peter Vesenjaj, direktor podjetja Hosting d.o.o., je predstavil vzdržen in možen lastniško-pravni ekonomski in tržno-programski model razvoja in valorizacije gradu Borl. Predstavil je zelo uspešne modele javno zasebnega partnerstva iz drugih razvitih evropskih držav s konkretnimi predlogi in sugestijami, kakšen model bi veljalo uporabiti v Sloveniji.

Predstavnik Krajske nepremičninske družbe Jože Misson je predstavil razloge in namene, zakaj so v zadnjem razpisu bili pripravljene prevzeti upravljanje gradu Borl za najemnino 1€. Zelo slikovito pa je mag. Anton Krajnc predstavil kratek pregled osemletnega prizadevanja za najem gradu Borl. Mag. Anton Kranjc je namreč pripravljen z lastnimi sredstvi revitalizirati grad Borl, ampak kljub dostavljenim bančnim garancijam o imetju sredstev in v prvi fazi predvidenem vložku 800.000 € se z lastniki gradu ni mogel dogovoriti o ustreznem najemu ali upravljanju gradu Borl. Na koncu referentov je Lovrenc Cvetko, TASTE Arhitekti - TU Graz, predstavil dela študentov arhitekture, kako revitalizirati območje Halož - viničarska kultura s sinergijo Borla.

Na konferenci so nastali izredno pomembni zaključki konference s konkretnim operativnim planom dela za naslednjih 6 mesecev, s postavljenimi konkretnimi cilji, ki jih želimo doseči. V primeru, da se kdo ni uspel udeležiti konference, je celotna konferenca posneta tudi na DVD-filmu skupaj z zaključki. Dobite ga lahko pri tajnici Društva za oživitve gradu Borl Sonji Golc. Izvedbo konference so finančno in materialno omogočili: Otolog d.o.o., dr. Anton Jurgetz, Halo d.o.o., ANNI d.o.o., Krona Cirkulane.

Pred kratkim je Aleš Arih, direktor Pokrajinskega muzeja Ptuj-Ormož, izjavil, da dajemo v Društvo za oživitve gradu Borl gradu umetno dihanje in ga s tem še držimo pri življenju. Zato vas vabimo, da se aktivno vključite v prizadevanja društva in nam pomagate pri oživljanju gradu Borl.

Jernej Golc

Sveti Florijan - zavetnik Borla

Zgodba o baročni sliki borlskega Florijana je nenavadna, a s srečnim koncem. Vsaj tokrat. Ob nastanku ji je bila namenjena vloga varuha gradu pred ognjem. In Florijan je to vlogo po požaru, ki je leta 1705 močno prizadel grad, ves čas dobro opravljal, toda sam se ni mogel obvarovati pred izginotjem leta 1991. Sedaj, ko je slika ponovno med nami, si jo lahko podrobno ogledamo.

Dobro obnovljena podoba predstavlja Florijana v viteški opravi. Ves je v črnem oklepu in kot kak knez ima knežjo krono in herme-

linast ovratnik. Zanesljivo grajena figura je poživljena z vihrajočim praporom in lahko belo rožnato draperijo, ki se kot plamen vije okrog svetlikajočega se oklepa. Oblaki so ravno prav oblikovani, da lahko sveti gasilec sedé iz golide zliiva vodo na grad, ki mu ogenj zaenkrat še ne grozi. Sveto zavetništvo nad gradom je podkrepljeno še z manjšima figurama Kristusa in Boga Očeta, ki v zgornjem delu slike prav tako bdiata nad lepo podobo gradu. Visoko nad zemeljsko oblo, v nebeških višavah, ga pridržujeta angelca. Grad gledamo z njegove severne strani. Takšen

je, kakršen se po temeljiti prezidavi okoli leta 1675 do danes ni kaj dosti spremenil. Po izginuli veduti z glavnega Marijinega oltarja iz okoli leta 1680 je ta pogled edina baročna veduta Borla, če ne upoštevamo treh Vischerjevih bakrorezov iz poznega 17. stoletja, ki pa jim ne gre povsem zaupati, pa tudi slikarju svetega Florijana niso bili v pomoč. Ob tej kakovostni oltarni sliki s stranskega oltarja borlske kapele se vprašamo, kdaj in kdo jo je naslikal. Oltar svetega Florijana se v grajski kapeli prvič omenja sicer šele l. 1751, a je gotovo stal že mnogo pred to omembo.

Sveti Florijan - zavetnik Borla, po 1705, hrani PMPO. Fototeka PMPO: Boris Farič, 2010.

Nastal je gotovo po požaru leta 1705, ki pa ni prizadel kapele. Zaradi posledic obsežne nesreče je bila obnova gradu daljša in primeren čas za naročilo oltarja in slike je bil najbrž šele ob koncu del. V letih med 1695 in 1723 je bil gospodar borlske gospoščine Franc Anton grof Sauer. Z ženo Ano Marijo, rojeno grofico Gaschin, je obnovil grad in poskrbel tudi za knjižnico in zbirko glasbil za manjši orkester, kar govori o njegovi ljubezni do kulture, ki je odločala tudi pri naročilu Florijanovega oltarja. Glede kakovosti zrelo-baročne slike pa kaže, da se grof ni zadovoljil z domačimi močmi, ki bi jih lahko našel na

bližnjem, sicer umetnoobrtno živahnem Ptujju. Zato moramo slikarja iskati v širšem prostoru Štajerske.

Ob brezbriznem odnosu do gradu Borl, ki je leta 1991 spodbujal krajo grajske opreme, je vrnitev Florijanove slike dogodek, ki se bo zapisal v zgodovino gradu. Se zlasti, ker se je slika kot darilo zasebnega zbiralca po skoraj dvajsetih letih vrnila k današnjim "oskrbnikom" Borla, ki lahko s ptujskega gradu neposredno zrejo na svojega soseda na skalnem pomolu nad Dravo.

Ferdinand Šerbelj

Omenjena slika je bila javnosti predstavljena 4. decembra 2010 na Borlu, kjer je bila podpisana tudi darilna pogodba s strani Aleša Ariha, direktorja Pokrajinskega muzeja Ptuj - Ormož, in Franca Rimerja ml., sina najditelja, zbiratelja in podjetnika. Predstavitev je pripravil Pokrajinski muzej Ptuj - Ormož v sodelovanju z Društvom za oživitev gradu Borl in občino Cirkulane.

Izšla je monografija o Borlu

V sklopu dogodkov okrog letošnjega Barbarnega smo v Društvu za oživitev gradu Borl predstavili monografijo z naslovom **Grad Borl: gradbenozgodovinski oris in prispevek k zgodovini rodbine Sauer**. Z izdajo publikacije smo med drugim obeležili jubilejnih pet let delovanja društva.

Prizadevanja za knjigo

Knjiga o Borlu je rezultat večletnega sodelovanja med društvom in strokovnjakoma s področja zgodovine in umetnostne zgodovine, Marijo Hernja Masten in Brankom Vnukom. Njegovi začetki segajo v leto 2006, ko smo v društvu ustanovili današnjo Sekcijo za ohranjanje kulturne dediščine in si začeli mdr. prizadevati za raziskovanje zgodovine Borla in pomembnih rodbin, ki so ga imele v posesti. Drobce iz zgodovine gradu in gospoščine smo želeli predstaviti z oživitvijo izbrane zgodovinske osebnosti, ki je živela in delovala na Borlu ter pustila trajne sledi v naših krajih. S pomočjo Marije Hernja Masten in po nasvetu umetnostnega zgodovinarja dr. Igorja Weigla, poznavalca in raziskovalca rodbine Sauer, smo izbrali lika grofa Jurija Friderika in Marije Barbare Sauer, člana rodbine, ki je imela grad v lasti v 17. in 18. stoletju, ko je gospostvo Borl doživelo svoj preporod. Ker dr. Igorja Weigla nismo uspeli pridobiti za nadaljnje sodelovanje, smo za pripravo raziskave o rodbini poprosili Marijo Hernja Masten. Ta je sprejela izziv, se zakopala v arhivske vire ter brskala za sledovi pozabljene rodbine. To delo se je pokazalo za zelo naporno in težavno, a je vendarle kmalu obrodilo prve sadove.

V lika grofa in grofice smo oblekli lokalna ljubiteljska kulturnika Ano Črnivec in Mira Lesjaka, v usta pa smo jima položili besede o dogodkih iz tega časa. Na Barbarnem leta 2008 sta grof in grofica Sauer prvič nagovorila svoje belanske podložnike in bila deležna velikega zanimanja. Nič manj pa ni poslu-

šalstva pritegnilo zbrano gradivo o rodbini Sauer, ki ga je predstavila Marija Hernja Masten, naša raziskovalka. Povpraševanje poslušalcev, ki so želeli slišano tudi prebrati, je vodilo do logične odločitve: rezultate raziskave je treba objaviti. Marija Hernja Masten je nadaljevala začeto delo in pripravila prispevek do te mere, da je bil primeren za objavo. K sodelovanju pri pripravi knjige smo povabili tudi umetnostnega zgodovinarja Branka Vnuka, ki je napisal gradbenozgodovinski oris gradu.

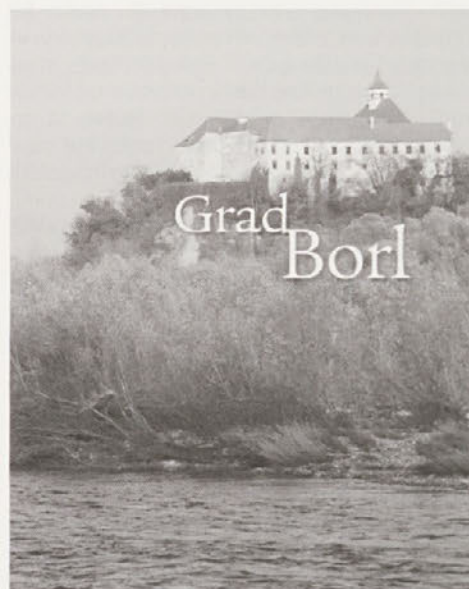
Izdaja knjige je za društvo pomenila nemajhen finančni zalogaj, ki ga z lastnimi sredstvi ne bi zmogli pokriti. Zato smo zelo zadovoljni, da smo potrebna sredstva zbrali s pomočjo prijav na razpise za evropska sredstva iz programa Leader. S prijavo dveh projektov v letih 2009 in 2010 smo zbrali dovolj finančnih sredstev, da so se naše sanje začele uresničevati. Pri tem smo člani Izvršnega odbora DgB in člani Uredniškega odbora za pripravo monografije, v sestavi Mira Petrovič (glavna urednica), Sonja Golc, Peter Belšak in mag. Martin Prašnički, opravili veliko ur prostovoljnega dela, brez vsakega finančnega nadomestila.

V zadnji fazi nastajanja knjige smo sodelovali tudi z odličnimi sodelavci: lektorico mag. Darjo Gabrovšek Homšak, prevajalko Tanjo Ostrman Renault in oblikovalcem Savom Školibrom z ženo Valerijo.

Naš trud je bil poplačan, ko so nam 4. decembra, tik pred zdajci, iz tiskarne pripeljali knjige, na katerih se je tiskarsko črnilo komaj dobro posušilo. Veselje je bilo nepopisno: uspelo nam je!

Vsebina

Knjiga vsebuje tri samostojne prispevke avtorjev Branka Vnuka, Marije Hernja Masten in mag. Martina Prašničkega. Medtem ko se prva dva prispevka ukvarjata z zgodovino Borla in rodbine Sauer, je tretji prispevek delo prvega predsednika Društva za oživitev

gradu Borl in vsebuje kratek opis dejavnosti društva v zadnjih petih letih ter avtorjevo razmišljanje o pomenu Borla v preteklosti in njegovih možnostih v prihodnosti. Ker je predstavitev petletnega delovanja društva v glasilu namenjen poseben prispevek, se bom na tem mestu osredotočila samo na predstavitev vsebin, ki so povezane z zgodovino Borla in rodbine Sauer.

Avtor prvega in najboljšežnejšega prispevka v knjigi je Branko Vnuk, umetnostni zgodovinar, konservator in muzejski svetovalec, zaposlen v Pokrajinskem muzeju Ptuj-Ormož.

V svojem prispevku nas pregledno vodi skozi zgodovino gradu Borl od njegovih začetkov do današnjih dni. Pri tem ugotavlja, da kljub precejšnji količini zgodovinskih podatkov grad z umetnostnozgodovinskega in arheološkega vidika v veliki meri še ni raziskan, zato ne poznamo do potankosti njegovega gradbenozgodovinskega razvoja.

Pri raziskovanju gradbene podobe gradu skozi stoletja se je avtor oprl predvsem na dela dr. Ivana Stoparja in Jožeta Curka, dva eminentna raziskovalca slovenske kulturno-zgodovinske dediščine. Na osnovi pregleda virov ugotavlja, da lahko posamezne gradbene faze v grobem vežemo na obdobja, ko je bil grad v lasti posameznih pomembnejših rodbin: Gospodov Ptujskih (1255-1438), Szekeleyev (1488-1620), Sauerjev (1639-1801) ter Wurmbbrandov (1801-1922).

O začetkih gradu pisni viri ne govorijo, vendar se je v strokovni literaturi uveljavilo mnenje, da segajo njegovi začetki v 12., če ne že kar v 11. stoletje. Več znanega o podobi gradu je šele od 13. stol., ko so ga Gospodje ptujski dobili v fevd od ogrskega kralja Bele IV. Sedanja baročna podoba je grad dobil v času rodbine Sauer, medtem ko so naslednji lastniki Wurmbbrandi opravili le manjše adaptacije, marsikaj pa tudi porušili. Z njimi se je tudi končalo obdobje, ko je bil grad sedež mogočne in bogate gosposčine. Brano Vnuk je poiskal in predstavil vse znane stare upodobitve, ki so zanimiv prikaz podobe objektov, ki so kasneje izginili ali bili predelani. Najstarejša znana upodobitev gradu je na sliki Marijinega kronanja iz velikega oltarja grajske kapele, ki je bila ukradena leta 1993. Nastala je med leti 1678 in 1681, na njej pa sta pod prizorom Marijinega kronanja upodobljena Jurij Friderik in Marija Barbara Sauer, ki z roko ponosno podpirata model gradu Borl. Nanj sta bila upravičeno ponosna, saj sta ga temeljito prenovila in dala zgraditi tudi kapelo sv. Trojice. Na tem mestu naj posebej izpostavim tudi veduto gradu Borl na oltarni sliki Sv. Florijana, ki je nastala po letu 1705, bila ukradena leta 1991, vrnjena pa prav v letošnjem decembru (hrani jo Pokrajinski muzej Ptuj-Ormož). Med ostalimi omenimo še tri znane upodobitve gradu, ki jih je Georg Matthaeus

Vischer objavil v svoji Topografiji vojvodine Štajerske leta 1681, Reichertovo suito iz leta 1864 ter grafiko Aloisa Kasimira iz leta 1893. Poleg starih upodobitev najdemo v prispevku številne fotografije, od zelo zanimivih starejših posnetkov Franceta Steleta, ki prikazujejo notranjščino gradu okrog leta 1930, do najnovejših, ki sta jih posnela muzejski fotograf Boris Farič in sam avtor ter prikazujejo stanje gradu danes.

Marija Hernja Masten, zgodovinarica in arhivistka, zaposlena v Zgodovinskem arhivu na Ptuj, se je v svojem prispevku posvetila plemiški rodbini Sauer, za katero ugotavlja, da je bila ena izmed starih rodbin na Kranjskem, kasneje pa je svoje delovanje prenesla na Štajersko, kjer je imela večino posesti. Zaradi slabo ohranjenih virov in njihove razpršenosti po slovenskih in avstrijskih arhivih ni bilo možno pripraviti celovitejšega pregleda o rodbini, kljub temu pa prinaša prispevek zanimive podatke in podlago za nadaljnje raziskovanje rodbine.

Avtorica pričanja s prvimi podatki o rodbini, ki jo je opisal že Valvasor v svoji Slavi vojvodine Kranjske leta 1689 in segajo na konec 13. stoletja. Najverjetneje so Sauerji priimek dobili po nemškem imenu reke Save (nemško Sau) in so domnevno izhajali iz Zgornje Kranjske, kjer so imeli svoje posesti. Leta 1548 je cesar Ferdinand I. bratom Pankraciju, Juriju in Krištofu Sauer dodelil grb Kozjaških. Čeprav je grad Kozjak iz njihovih rok prešel v last drugih gospodov, so Sauerji še dolgo nosili naziv Sauer, baroni Kozjaški.

Hiter vzpon rodbine pa se je začel po letu 1628, ko je štajersko protestantsko plemstvo moralo zapustiti deželo, ker se niso rekatalizirali. Njihove izpraznjene posesti so zasedli nižje plemstvo in vitezi iz drugih dežel, med njimi so bili tudi Sauerji. Med posamez-

nimi člani rodbine, ki jih navaja avtorica, pa nas bodo posebej zanimali tisti, ki so povezani z gradom in zemljiško posestjo Borl. Prvi je bil Ivan Karel Sauer, ki je leta 1639 kupil Borl, nakar ga je rodbina imela v posesti vse do 1801.

Novi lastniki so pričeli z velikopotezno obnovo gradu, dela pa so se zavlekla čez vse stoletje. V tem času so notranje dvorišče opremili z arkadnimi hodniki, grajsko stavbo razširili proti vzhodu in zahodu, utrdili predgradje in dali postaviti vrsto gospodarskih poslopj. Ob Dravi so uredili še manjši park s paviljonom, kar je razvidno iz Vischerjeve upodobitve 1681. Ivan Karel je neprofitno in zagospodarjeno gosposčino spremenil v uspešno gospodarsko enoto in tako svojim potomcem zapustil rodbinsko rezidenco in posest, na podlagi katere so kasneje pridobili grofovski naziv. Hans Ludvik, Hans Andrej in Jurij Friderik Sauer so bili leta 1668 povzdignjeni v grofovski stan, po dedni gosposčini Borl pa so prevzeli naslov von und zu Ankenstein.

Iz ohranjenih arhivskih virov lahko razberemo nekaj podrobnosti iz življenja Jurija Friderika in njegove žene Marije Barbare, roj. Trautmannsdorf, pa tudi ostalih članov rodbine, ki je izumrla leta 1819 s smrtjo Vincenca grofa Sauerja.

Posebna pridobitev in zanimivost prispevka so portreti članov rodbine, ki jih je avtorica odkrila v Štajerskem deželnem arhivu in v muzeju Joanneumu v stari galeriji. Z njeno pomočjo nam je uspelo naročiti kopije portretov, ki so tokrat prvič objavljeni in predstavljeni javnosti.

Zaključek

Knjiga o Borlu nas vodi skozi osem stoletij zgodovine in prinaša na enem mestu obilico podatkov iz slavne zgodovine gradu Borl ter rodbine Sauer, ki je gospostvo posedovala v 17. in 18. stoletju. Čeprav delo še ni dokončano in ostaja kar nekaj odprtih vprašanj za bodoče raziskovalce, ocenjujemo, da je opravljeno delo pomemben prispevek k dosedanjim spoznanjem in bo pripomogla tudi k ozaveščanju o pomenu Borla in razmisleku o njegovi vlogi v sodobnem svetu.

Posebej smo veseli, da smo s pomočjo sorodnikov in potomcev v knjigo vključili pomembne informacije o lastništvu gradu pred drugo svetovno vojno, ki so bili do sedaj precej nejasni in nepopolni. Za pomoč in sodelovanje se iskreno zahvaljujem Marjani in Zvezdani Mariji Kompara, ki smo ju spoznali nedavno na konferenci o Borlu, ter Rosemary Andre, roj. pl. Vučetić, ki je pripotovala z daljnega Balija samo zato, da se nam je lahko pridružila na dogodkih ob Barbarnem.

Mira Petrovič

Sodelavci pri nastanku knjige v družbi "grofa in grofice Sauer" na predstavitvi v Cirkulanah, 5. decembra 2010.

Foto: Jernej Golc

Pet let Društva za oživitev gradu Borl

Na gradu Borl in v Cirkulaneh se je konec prvega decembrskega tedna dogajalo več pomembnih stvari, ki jih z vidika življenja v občini Cirkulane ni mogoče spregledati: vrnitev umetniške slike svetega Florijana na grad Borl, tradicionalni Barbarni sejem z bogatim spremljajočim programom v Varežu, predstavitev monografije o gradu Borl. Za vsemi navedenimi prireditvami stoji Društvo za oživitev gradu Borl, ki prav te dni beleži pet let obstoja. Več kot pravi trenutek za oceno dosežanih prizadevanj in rezultatov dela!

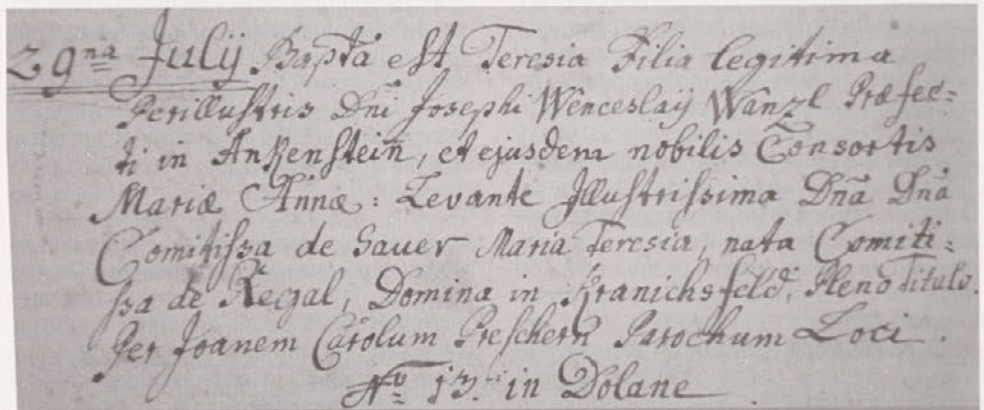
Zakaj smo ustanovili Društvo za oživitev gradu Borl?

Vrnimo se pet let nazaj. Za Barbarno leta 2005 smo izdali knjigo Cirkulane - Svet Belanov. Ob ustvarjanju knjige, ki je prva »mala enciklopedija« o prebivalcih in krajih ob Beli in Belici, smo se temeljiteje seznanili z zgodovino gradu Borl, nekaj utrinkov pa smo v knjigi tudi objavili. Pomembno je bilo spoznanje o zli usodi gradu Borl: v večstoletni zgodovini je bil v rokah mnogih lastnikov, večkrat je bil porušen, oropan, uničevali so ga ognjeni zublji, nenehno ga je najedal zob časa. Toda vedno se je našel kdo, ki se je zanj zavzel, ga po nesrečah obnovil, mu dal novo podobo in mu ponovno vdihnili življenje. Kako pa je z gradom v novjšem času?

Spominjamo se gradu, ko je bil še družbena lastnina. Do leta 1981 mu je šlo kar dobro. V njegovih prostorih je gostovalo **Letovišče grad Borl**, ki je privabljalo goste od blizu in daleč; v njem so našli zaposlitev in priložnost za izboljšanje socialnega položaja številni domačini. O tem zna mnogo povedati **Tonček Žumbar** s Pohorja, ki je sam nekaj let ustvarjal tedanjo zgodbo o uspehu na gradu Borl. Velika cesta med Mariborom in Zagrebom, ki je vodila obiskovalce s severa in juga mimo gradu, je našla novo traso. Gostinska dejavnost na gradu je usihala in usahnila. Ni bilo več idej, kaj storiti. Grad je tudi najedal zob časa, sanacije zgradbe so bile začete, a ne dokončane. Prišlo je leto 1991, ki je zbuvalo velika upanja na vseh področjih življenja nove samostojne države Slovenije. Prejšnjo družbeno lastnino bi bilo treba vrniti nekdanjim lastnikom. Nekdanji lastniki gradu Borl v denacionalizaciji pa niso uspeli. Tako je grad s svojim vplivnim okoljem postal **državna lastnina**. Razen pravne regulative o zaščiti spomenika državnega pomena poslednjemu ni bilo storjeno kaj prida. Prazno je bilo tudi upanje, da bo za grad storila kaj rešilnega občina Gorišnica, iz katere so se že izvijale Cirkulane.

Status zaščitene spomenika državnega pomena gradu Borl ni prinesel odrešitve. Gradbeni posegi morebitnega najemnika so zelo omejeni, kot so neznatna državna sredstva za vzdrževanje in obnovo. Tisti, ki razvijajo turizem v Halozah, opozarjajo, da je grad Borl za turiste ena od dveh glavnih vstopnih točk v Haloze, zato bi ga morali usposobiti za to vlogo.

Da ne bi prepustili grad pozabi in nadaljnjemu propadanju in da bi državi pomagali iska-

Dogodek na gradu Borl, zabeležen leta 1772 v Matični knjigi rojstev.

Foto: Mag. Martin Prašnički

ti rešitve oz. jo tudi svariti pred posledicami, ki jih lahko ima slabo vzdrževanje stavbe in brezbržnost do razvoja regije, smo občani dobre volje in prijatelji gradu Borl pozno jeseni 2005 ustanovili Društvo za oživitev gradu Borl.

Ustanovnih članov društva je bilo preko dvajset, število pa se je kmalu povzpelo na petdeset. Sedemčlanski Izvršni odbor društva v sestavi **Stanko Dernikovič, Jernej Golc, Mira Jerenec, Janez Jurgec, Jožef Klinc, Danica Ranfl** je s predsednikom **mag. Martinom Prašničkim** še pred uradno registracijo zavihal rokave in aktivnosti usmeril na ključna področja delovanja. Ena prvih in pomembnih nalog društva je tako bila in je tudi ostala vseh pet let, da Ministrstvu za kulturo, ki je s strani Vlade Republike Slovenije zadolženo za upravljanje s kulturno-zgodovinskimi objekti, temeljito prikaže zaskrbiljujoče stanje na gradu Borl. Predlagali smo čim prejšnji razpis, s katerim bi pridobili najemnika, ki bi bil pripravljen grad obnoviti. Primerna namembnost v naših očeh bi bil kulturni center z dopolnilno gostinsko in turistično ponudbo ter morebitnimi športno-rekreacijskimi kapacitetami. Društvo se je zavedalo možnosti, da se grad z nepoznanim novim najemnikom lahko lokalnim interesom tudi odtuji in vse grajske kapacitete zapre za javno uporabo. Grad pa je bil vedno mikavna točka za razne kulturne, umetniške in zabavne prireditve, še zlasti zato, ker Cirkulane primernih prostorov ne premorejo. Viteška dvorana in kapela sta v dovolj dobrem stanju za najrazličnejše prireditve pod streho, prvo dvorišče in terasa pa sta vedno služili prireditvam v toplem letnem obdobju. V kapeli svete Trojice je bilo sklenjeno že lepo število cerkvenih porok. Dostop do teh prostorov naj bi bil omogočen društveni dejavnosti tudi po obnovi gradu, kdor koli bi z njim upravljal.

Poudarki na uspehih društva v petih letih

Kmalu smo znotraj društva leta 2006 ustanovili sekcijo za etnografijo, ki je pozneje razširila svoje ime in delokrog na raziskovanje lokalne zgodovine. Od začetka jo vodi **Mira Jerenec Petrovič**. Želja Društva za oživitev gradu Borl je namreč tudi postavitev stalnih zbirk na obnovljenem gradu, s čimer

bi obogatili védenje o naših nekdanjih grajskih gospodih, ob tem pa tudi o njihovih podložnikih, torej o naših prednikih. V sekciji je bil opravljen razpis za popis premične in nepremične materialne in nematerialne kulturne dediščine krajev občine Cirkulane, ki ni dal ravno spodbudnih rezultatov, zato pa se je sekcija toliko bolj izkazala na področju oživljanja zgodovinskih likov. Grof Friderik Jurij Sauer in njegova soproga **Maria Barbara pl. Trautmannsdorf (aliter Miro Lesjak in Ana Črnivec)** sta najlepša stvaritev, ki se je porodila v našem društvu in tu dobila svojo končno podobo.

V letu 2006 smo ob vseevropskih dnevih evropske kulturne dediščine skupaj s Kulturnim društvom Cirkulane na gradu organizirali konferenco o možnostih oživitve gradu, ki se je je udeležilo več domačih in tujih razpravljalcev in tudi lepo število poslušalcev. Dneve je spremljala razstava »Grad Borl na razglednicah«, ki je bila sploh prva te vrste o gradu.

Znaten zalogaj našega društva je vsakoletno organiziranje praznika zavetnice našega kraja, svete Barbare. Nekoč je tu že bil Barbarni semanji dan, a je bil povsem zamrl. Barbarno smo zopet postavili na noge in mu dali pester vsebine. Dogodek poteka usklajeno z obredi v cerkvi, ki ta dan slavi sveto Barbaro. Na plac se pripeljeta grof in grofica Sauer, zvonovi pritkavajo (trjancijo), grof in grofica malo pokarata, malo pohvalita svoje podložnike, ženske sredi placa obirajo druge ženske in sosede, medtem ko moški praznijo kozarce kuhanega vina. Na Barbarno je pač zima, mar ne?

Po dveh letih od ustanovitve je celotnemu vodstvu društva potekel dvoletni mandat. Izvršilni odbor so zapustili **Jernej Golc, Martin Prašnički in Janez Jurgec** (zaradi prevzema županske funkcije), vstopili pa so **Sonja Golc, Jožef Prašnički in Peter Belšak**, dr. med.. Slednji je prevzel krmilo društva in Izvršnega odbora, Sonja pa ga kot podpredsednica zelo uspešno nadomešča. Po dveh nadaljnjih letih so bili vsi omenjeni potrjeni tudi za naslednji, tretji mandat. Nadzorni odbor v sestavi **Diana Bohak Sabath, Branko Majhen in Zvonko Bratušek** je opravljal svoje delo dva mandata, v tretjem pa je Diana zamenjal **Zoran Dernikovič**.

Intenzivnost dela se je nadaljevala, tako v odnosih z Ministrstvom za kulturo, kjer so pripravljali drugi razpis za oddajo gradu v najem, kot v društvenih dejavnostih v domačem okolju. Barbarno je preraslo v dogodek širšega pomena. Grof Sauer in njegova vdana gospa Barbara pl. Trautmannsdorf sta ob tem prazniku postala redna gosta na placu v Varežu, seveda v oblačilih po modi njenega časa, ki jih jima je dalo sešiti naše društvo. Društvo se je tudi obvezalo, da bo grofovskemu paru vsako leto očistilo del njihovih grajskih soban in okolja. Ta dogodek bi morda bil obrobni, če se ga ne bi poleg članov Društva za oživitev gradu Borl udeleževalo lepo število drugih društev in posameznikov, ki jim je grad Borl pri srcu. Običajno se na akciji zbere do štirideset ljudi. To pač ni zato, ker bi se ti ljudje čutili dolžni delati kot tlačani; pridejo iz čuta odgovornosti in pripadnosti temu zgodovinskemu simbolu na domačih tleh. V Cirkulanah gotovo tudi ne bi bilo nekaterih pomembnih dogodkov, ki so se že zgodili ali se še bodo, če ne bi bilo DgB.

Tako je plod dela našega društva razstava o življenju in delu rojaka prof. dr. **Vladimirja Bračiča**, ki je velik del svojega raziskovalnega dela posvetil tudi zgodovinskimi in socialnim analizam Cirkulan pod gosposčino Borl. Temu zaslužnemu rojaku, prvemu rektorju Univerze v Mariboru, smo na pobudo društva posvetili nekaj prispevkov, ki so bili predstavljeni bodisi kot razstava o njegovem življenju in delu bodisi kot objavljeni prispevek v strokovno znanstveni reviji ali pa v dokumentarnem filmu, ki bo v kratkem zagledal luč sveta.

In prav letos na dan proslavljanja Barbarnega praznika je bil predstavljen še eden izmed najpomembnejših pisnih virov za zgodovino Belanov - **monografija o gradu Borl**. Monografijo je izdalo naše društvo in nedvomno pomeni vrhunec društvene dejavnosti. Da nam vsak za grad Borl pozitiven dogodek v društvu pomeni veliko, dokazujemo s prire-

»Umetnost«, ki so jo na notranjih stenah gradu zapustili Idriartovci.

Foto: Mag. Martin Prašnički

ditvijo ob vrnitvi slike sv. Florjana. Gospod **Riemer** in Pokrajinski muzej Ptuj-Ormož sta se za sliko domenila, naše društvo pa je pripravilo slovesni podpis darilne pogodbe v sodelovanju z občino Cirkulane. Tudi to šteje v dobro tako gradu, kot našemu društvu in Cirkulanam.

Društvo za oživitev gradu Borl ni zagledano samo v »svoj grad«. V zadnjih letih smo pozorno spremljali, kako svoje naloge opravljajo sorodna društva. Pristne stike vzdržujemo s Štajerskim grajskim društvom v Avstriji, obiskali smo Dornavo in Falo. Prekrižarili smo tudi postojanke z etnografskimi zbirkami po Halozah.

Ob vseh naštetih dosežkih, ki pa niso edini, imamo v Društvu za oživitev gradu Borl **grenak priokus** - v petih letih grad še vedno nima znanega upravljavca, za kar smo si ves čas prizadevali. Dvakratni razpis, s katerim naj bi bil izbran petičen najemnik, ni uspel.

Niti država niti lokalna skupnost nimata ideje, kako rešiti grad Borl. Prav zato naj bi naš grad za nedoločen čas izpadel iz kroga upnikov na sredstva za obnovo iz evropskih skladov. S to trpko informacijo so nam postregle predstavnice Ministrstva za kulturo na konferenci oktobra letos, ki jo je tudi organiziralo naše društvo z željo, da se dokopljemo do odgovorov, kaj si haloški turizem in gospodarstvo lahko obetata od oživljanja gradu Borl.

Besede priznanj in zahval

Ob jubilejih običajno dežujejo pohvale ljudem, ki so za uspehe posebej zaslužni. V Društvu za oživitev gradu Borl pa zaslužijo pohvalo vsi nekdanji in sedanji člani organov, ki smo jih zgoraj že navedli. Vsak je na svoj način pripomogel, da je društvo funkcioniralo v visokem tempu. Grad Borl je bil seveda v središču njegovih prizadevanj za rešitev in promocijo, društvo pa se je odzivalo tudi na aktualne potrebe po družbenem in društvenem življenju v občini Cirkulane. Poleg zaslug ljudi v našem društvu je potrebno izreči tudi zahvalo drugim društvom v domačem kraju in onim od drugod, kakor tudi občini Cirkulane, s katero je končno bilo vedno mogoče vzpostaviti sodelovanje. HALO d.o.o. v Cirkulanah društvu vsa leta delovanja nudi administrativno in logistično podporo. Imamo tudi nekaj stalnih in občasnih donatorjev, kar omogoča izvedbo določenih prireditev in postopno izvajanje založniške dejavnosti v pisani in filmski govornici.

Vse to je mogoče, ker znotraj in izven društva ni prihajalo do medsebojnih nasprotovanj in nevoščljivosti, čeprav smo kdaj pa kdaj o kakšni stvari razmišljali različno.

No, so pa tudi »pristojni« ljudje, ki menijo, da bi bilo za grad Borl bolje, če našega društva ne bi bilo. Zdad nam že zaklepajo grajska vrata, tja pošiljajo policijo in na ta način »varujejo« kulturno-zgodovinski spomenik pred nami. Kmalu se bo razkrilo, kdo stoji za vsem tem in komu ali čemu to koristi.

Člani Društva za oživitev gradu Borl na izmenjavi izkušenj v gradu Fala.

Foto: Mag. Martin Prašnički

Mag. Martin Prašnički

Zboru KD Cirkulane bije plat zvona kot haloškim goricam

Haložani se radi sprašujemo o krivdi uspelega ali neugodnega stanja, v katerem se hote ali ne hote znajdemo haloški hribovci. V času osamosvojitve, pred približno 20 leti, je mnogim domoljubom v naših lepih Halozah srce poigravalo od veselja z mislijo, »naši vinogradi bodo dobili smisel bitnosti - vino bo imelo svoj pomen in ceno«. Močno smo se zmotili. Vino je popolnoma razvrednoteno, mladi ljudje iz Haloz odhajajo, razpoloženje domačinov, ki ostanejo na skromni vinorodni grudi, pa je otopelo in na čisti nuli.

Za takšno stanje je nekdo kriv. Tudi današnji najuspešnejši vinogradniki na haloškem področju, ki jih lahko preštujemo na prste ene roke, s posedovanjem še lepih goric in odličnim vinom ne morejo biti zadovoljni, saj jim smetano posnamejo razni »cvički« in »vipavci«, najhujše posledice pa nam zadaja »domači ptujski haložan«. Vse to je seveda odraz lastne nesposobnosti oziroma odraz lastnega negospodarstva. Proizvesti čudovito kvaliteto ni dovolj, izdelek je potrebno prodati. Ta segment smo Haložani »preпусти« Ptuj, rezultate te nerodnosti pa tako ali tako čutimo na lastni koži. Skromni Haložani kot smo, bomo tudi v nadalje skomignili z rameni in skromno rekli lep haloški rek: »Bog nam pomagaj še vnaprej živeti.«

In kaj ima to zveze z našim petjem? Prav v takšni situaciji je tudi naše prepevanje in krivda je na isti strani - pri ljudeh, saj se je pevska dejavnost v celoti razvrednotila. Kulturna dejavnost v Cirkulanah in tudi občina Cirkulane stori veliko za prijazna druženja, toda domačini se ne odzivajo. Nastopila je neka splošna otopelost.

Široko poznano je, da si Haložani radi prepevamo oziroma smo si radi prepevali. Stopili smo skupaj v polkrog, se prijeli za ramena in zapeli kakšno »vinsko zgodbo«. Pevcem je zažarel obraz, kri je zavrela od zadovoljstva. Po ušesih so nam odmevale prisrčne melodije, po glavah pa so se budile lepe slovenske pesmi in besedila. Slišale so se »Bratci veseli vsi«, »Le pijmo ga, ne glejmo ga«, »Čepi odšrnite se« in še mnoge. Le malo pevcev pa je verjetno razmišljalo tudi o tem, da se nam te lepe pevske zgodbe izmikajo. In zakaj je to tako? Odgovor je na dlani. Zapravljene in neodgovorene pevski čuti, zapravljene estetski čuti do lepe haloške besede, do slovenske pes-

mi, do rodne grude in do lepih slovenskih haloških običajev. Naši predniki, ki so nam položili petje in pesmi v uho in na jezik, bi se obrnili v grobu, ko bi vedeli in slišali petje mnogih naših mladih v bližnjih gostilnah in na raznih pijanih srečanjih. Vse lepote petja in dobrih navad so se izgubile. Na dnevni red prihaja divja muzika, divje petje in kričanje ter nerazumljiva besedila in tudi besednjak. Po takšnih burnih prepevanjih te običajno tri dni boli glava. Ponovno se vprašajmo, kdo je temu kriv. Starši moramo resnično priznati, da pri tem imamo največji delež krivde sami.

Otroci morajo nekontrolirano že v zibki poslušati radijski in televizijski program, kakršen pač je. Vse ni za otroke. Tu grešimo. Lepih maminih pesmi ni; za to ni časa in navad. Le malokdo se kaj potruditi. Vrtci in osnovne šole se veliko trudijo, imajo lepe uspehe, po končani osnovni šoli pa so mladi prepuščeni samim sebi. Za usmeritev po osnovni šoli so še odgovorni starši. In kako ukrepati?

Kulturno društvo Cirkulane ima na skrbi 9 kulturnih sekcij, ki delujejo v okrilju občine Cirkulane, z vso moralno in materialno podporo. Vsi marljivo in skrbno delujemo. Moram poudariti, da te skupine tvorijo sposobni mladi entuziasti, od katerih si veliko obetamo. Iz teh vrst bodo zrasli župani, svetniki in mnogi gospodarstveniki. Toda teh je na žalost premalo, glede na število prebivalcev v občini Cirkulane. V naša društva bi se moralo vključevati večje število mladih,

da bi obdržali kulturni nivo, ki ga naš kraj potrebuje. Posebej ponosni smo pevci Mešanega pevskega zbora v KD Cirkulane na dejavnost mladih pevcev »Mladi veseljaki«, ki so sposobni nastopati širom naše Slovenije in tudi v tujini. Zaskrbljujoče pa je dejstvo, da se slabo vključujejo v domači mešani pevski zbor, kjer so se pevske vrste razredčile v sled izpada starejših pevcev. Petje je, kot sem že omenil v uvodnih besedah, podobno vinski trti in vinu in primernemu ravnanju ter negovanju, če hočemo, da bo dobro. Posebno važno pri trti je, da se vinograd pomlajuje, »rečine« se dopolnjujejo, ker v nasprotnem primeru vinograd propade.

Prav to se dogaja domačemu pevskega zboru v Cirkulanah. Nastale so velike »rečine« glasov. Pomlajevanja in zamenjav ni, zavesti in odgovornosti do matičnega zbora ni, pa čeprav ima naš mešani zbor že več kot 110-letno tradicijo. Vse to najbrž našim občanom bolj malo pomeni, dokler se obstoječi zbor nekako »šlepa« v svoji dejavnosti. Tudi mnogi vinogradi na haloškem področju so v podobnem usihanju. Ali je pri nas komu za to mar? Najbrž se bodo kmalu uresničile besede našega častnega občana dr. Mirka Bračiča: »Haloze bodo nekoč pogozdovane.« Ta nekoč je blizu. Da se to ne bi zgodilo kmalu, vas, mlade, sposobne in zavestne ljudi, pozivam, da se nam pogumno pridružite. Naj vam ne bo malo mar za lepe Haloze.

Franc Korenjak

Mešani pevski zbor KD Cirkulane

Foto: Laura

40 let Mira Lesjaka na odru

Kar nekako v zadregi sem. Toliko vsebin, pa vendar izluščiti tisto, ki najbolj ponazarja bistvo nekoga, ki je svoje življenje posvetil kulturi in svojemu kraju. In ob tem me je prevzela misel: Kaj pa hvaležnost vseh nas, ki smo to prejeli, doživljali? Hm, hvaležnost? Še vemo, kaj pomeni?

Jo razumemo? Ja, hvaležnost! Nekaj, kar je izraženo le z eno besedo in z njima tako velik pomen.

Hvaležnost za tisto, kar prejemo, se tega zavedamo ali pa ne, pa vendar smo s prejemom bogatejši, bogatejši za smeh, veselje, žalost in radost, za sobivanje v neki skupnosti, ki so ji posamezniki vtisnili nepozaben pečat v preteklosti in sedanjosti. Vem, kaj pomeni delo v skupnosti, kaj pomeni delo na posameznem društvenem področju z namenom, da bi nam bilo skupaj čim lepše. Veliko nas je, ki tako mislimo.

In zakaj hvaležnost? Dramska sekcija KD Cirkulane zagotovo ne bi bila to, kar je danes, če ne bi bilo vanjo vtkanih štirideset let odrskega dela Mira Lesjaka. Kultura v kraju in samo družbeno dogajanje ne bi bila nikoli takšna, če ne bi bilo prizadevnosti, trdnosti, vztrajnosti, entuziazma, potrpežljivosti in modrosti posameznikov. Na tem mestu zagotovo lahko v prvi vrsti izpostavim Mira Lesjaka.

Miro je bil rojen v Velikem Okiču pri Leskovcu. Po končani osnovni šoli v Cirkulanih je nadaljeval šolanje na Poklicni trgovski šoli Ptuj. Zaposlil se je kot poslovodja v Mercatorju ter ob delu končal srednjo komercialno šolo.

Že zelo zgodaj je odkril ljubezen do gledališke igre. Prvič se je kot gledališki igralec preizkusil v igri Vrnili se je, ki jo je Dramska skupina KPD pripravila v se-

Miro Lesjak ob prejemu častne Linhartove značke.

Foto: Arhiv KD Cirkulane

zoni 1970/1971. Dramski skupini je ostal zvest vse do danes. V dobrih tridesetih letih je odigral kopico glavnih in stranskih vlog. Vsakemu liku je uspel vtisniti svojstven pečat in ga tako narediti še bližjega, bolj zanimivega in navezadnega tudi bolj ranljivega in prikupnega. Le malo je predstav, v katerih, odkar je leta 1970 pristopil v KPD, ne bi sodeloval kot igralec. Nepogrešljivo pa je njegovo organizacijsko delo; pa naj gre tu za organizacijo vaj, pripravo kulis ali organizacijo gostovanj.

Bil je dolgoletni član Upravnega odbora kulturnega društva in dva mandata njegov predsednik. Kot tak si je prizadeval predvsem za čim plodnejše delovanje in medsebojno sodelovanje skupin v društvu, kar je v veliki meri tudi dosegel. Za dolgoletno delo na področju ljubiteljske kulture je dobil več priznanj od društva, občine in ZKO, med njimi tudi bronasto plaketo ZKO Ptuj 6. 2. 1997, priznanje za požrtvovalno delo pri pripravah

na devetdesetletnico društva ter priznanje za več kot 25 let aktivnega delovanja v KPD ob njegovi 100-letnici ... V novejšem času je bil občinski svetnik v občini Gorišnica in vodja Odbora za kulturo ter član Sklada za ljubiteljske kulturne dejavnosti. V tem času je prejel plaketo občine Gorišnica. Ob 110-letnici praznovanja kulturne dejavnosti v Cirkulanih je prejel častno Linhartovo značko.

Miro je znan voditelj kulturnih prireditev, »krstitelj mošta«, voditelj pri pustovanju in drugih prireditvah, krajan pa ga dobro poznamo tudi po vlogi Miklavža. Še posebej pa je zaslovel s pisanjem tekstov za skeč Hanzeka in Micike v narečju, za kar smo lahko krajan še posebej ponosni. Takšni dogodki so nas vedno napolnili z dobro voljo in smehom. Vedno je znal biti aktualen za dogodke v kraju in tudi politiko širše. V zadnjih nekaj letih pa ga vsako leto vidimo na Barbarno v vlogi plemenitega grofa Jurija Friderika Sauerja, ki ga spremlja milostljiva gospa Marija Barbara Sauer (Ana Črnivec).

Ob koncu leta je seveda čas, ko lahko razmislimo o preteklosti. Je čas, ko se lahko zahvalimo. Miro Lesjak je namenil domačemu kraju in sokrajanom svoje življenje na odru, saj je štirideset let obdobje, ki vzbuja spoštovanje. Spoštovanje in hvaležnost čutim ob tem in zato se lahko v imenu Dramske sekcije in celotnega KD iskreno zahvalim. Miru Lesjaku želimo predvsem trdnega zdravja in čim več radosti med svojimi dragimi, dosti skupnih uric na odrskih deskah in veselja ob vsem, kar tudi njemu napolnjuje dušo. Miro, hvala ti in naj ti zdravje služi še veliko let.

V zadnjih nekaj letih Mira Lesjaka lahko vidimo na Barbarno v vlogi plemenitega grofa Jurija Friderika Sauerja, ki ga spremlja milostljiva gospa Marija Barbara Sauer (Ana Črnivec).

Foto: Jernej Golec

Antonija Žumbar

Leto prijetnega druženja in nastopov folklorne skupine

Poslavlja se že leto 2010, člani Folklorne skupine Cirkulane pa še vedno obujamo spomine na prelepo prvo turnejo po Siciliji, ki nas je popeljala na nekakšno višjo raven našega razmišljanja o tem, koliko znamo in koliko lahko z voljo ter skupnimi močmi dosežemo. Ta misel nas je spremljala še naprej in v tem letu se lahko ponovno pohvalimo s projekti, ki smo jih skrbno načrtovali in jih tudi uspešno ali celo izvrstno opravili.

V začetku leta smo si zadali prav posebno nalogo. Za nastop na območni reviji odraslih folklornih skupin smo pripravili splet belokranjskih plesov, ki so nam do-

ski Gori, kjer smo se predstavili z belokranjskimi plesi. Sodelovale so še folklorna skupine iz Stoperc, Hrvaške, Srbije ter Folklorna skupina Rožmarin Dolena. V sklopu festivala smo nekateri člani pripravili tudi folklorne delavnice v osnovnih šolah. Otroci so bili zelo navdušeni nad pokazanim in nam dali vedeti, da jih folklorna dejavnost tudi zanima. Zato bi bilo prav, da začnemo razmišljati tudi v tej smeri, da v Kulturnem društvu Cirkulane ustanovimo še otroško folklorno skupino.

Rožmarin Fest je bil uspešno za nami, pa vendar člani folklorne skupine nismo počivali, ampak smo se naprej pridno

mo, da so se naše prijateljske vezi še bolj utrdile. V naši »družini« je poslej še več zaupanja in spoštovanja drug do drugega.

Po nekaj tednih počitka pa nas je čakal največji oziroma najpomembnejši projekt v tem letu, in sicer izvedba tretjega letnega koncerta z naslovom »Kako iz nič nastane veliko ...«. Koncert smo, sodeč po pohvalah, ki še kar naprej prihajajo, izpeljali zelo dobro. Večnamensko dvorano v Cirkulaneh smo napolnili in ljudem s pomočjo plesa, petja in prijetnega tamburanja prikazali zanimivo zgodbo dveh zaljubljenca, ki ju obdaja goreča strast. Prijeten večer so nam pomagali zapolniti tudi člani folklorne skupine iz Stoperc ter domači, vsem znani Tamburaši iz Cirkulan. Tudi s tem še našega dela v tem letu ni bilo konec, kajti v decembru smo bili povabljeni na Miklavžev koncert, ki so ga organizirali ljudski pevci iz Zavrča. Lahko še omenimo, da smo se skozi vse leto udeleževali različnih abrahamov in porok ter drugih svečanih priložnosti, kamor so nas ljudje povabili na željo, da jim popestrimo dan oziroma večer z našimi šaljivimi spleti plesov.

Tako je torej minilo še eno leto prijetnega druženja in nastopanja doma ter drugod po »svetu«. V prihodnje si želimo še več uspešnih sodelovanj z drugimi folklornimi skupinami ter sodelovati na različnih mednarodnih festivalih. Povabila se vrstijo druga za drugo in prepričani smo, da nam bo z nekaj truda

in vašo pomočjo, dragi donatorji, sponzorji in predvsem gledalci, ki nas spodbujate, skok čez mejo spet uspel. Seveda pa bi bili zelo veseli oziroma najbolj veseli kašnega novega člana/članice, ki bi tako stopil/-a v čudoviti plesni svet, obdan z dobrimi in veselimi ljudmi. Torej, vsi prav lepo vabljeni. Pridružite se nam, ne bo vam žal!

Za konec pa še povzeta misel našega predsednika: »Kdor poje in pleše, z iskrenim srcem se smeji in veseli, v naši družbi radost doživi.«

FS Cirkulane

Foto: Arhiv KD Cirkulane

slaj bili neznani in so tudi nekoliko težji kot plesi, ki smo se jih lotevali predhodno. Z odlično izvedbo le-teh smo na reviji poželi velik aplavz in s tem tudi veliko pohval z vseh koncev in krajev.

Še naprej veliko sodelujemo s člani Folklornega društva Rožmarin Dolena. Letos junija smo se odločili, da se preizkusimo tudi v vlogi soorganizatorja Folklornega festivala Rožmarin Fest. Sam festival se je odvijal več dni, naša folklorna skupina pa je sodelovala na sobotni povorki po Ptuj. Z nami so bili še člani folklorne skupine iz Srbije in člani Folklorne skupine Rožmarin Dolena. Zvečer je sledil celovečerni koncert na Ptuj-

prapravljeni na gostovanje v Koprivnici, kamor so nas povabili prijatelji, ki smo jih gostili na našem lanskem letnem koncertu. Gostovanje je bilo zelo prijetno, z nami pa so sodelovale še skupine iz Španije, Bosne in Hercegovine, Makedonije ter Hrvaške. Že čez teden dni nas je pot vodila na drug konec Hrvaške, in sicer proti Dalmaciji, natančneje Zadru. Tudi tam nas je čakal nastop na mednarodnem festivalu, ki smo ga uspešno izpeljali. Pohvale smo prejeli kar ob cesti, kjer so nas ustavljali ljudje iz avtomobilov in nam čestitali. Samo gostovanje v Zadru smo izkoristili tudi za prijetno druženje in z veseljem lahko pove-

DU Cirkulane od ustanovitve do danes

Letos praznujemo 30. obletnico delovanja Društva upokojencev Cirkulane. Vsem članom iskreno čestitamo in želimo še veliko let druženja. Ob obletnicah se oziramo nazaj in ocenjujemo izvršeno delo, zato želimo na kratko obuditi spomine na preteklih 30 let. Ustanovni občni zbor društva je bil 16. februarja 1979.

Zbor je vodil Franc Majcenovič iz Gruškovca, prisotni pa so bili člani:

Anton Kokol, Marija Zavec, Miklavc Marija, Jože Topolovec, Franc Hercog, Anton Arnečič, Franc Kelc, Nežika Kralj, Franc Švajgl, Antonija Zagoršek, Danica Jankovič, Andrej Glavica, Anton Krajnc in drugi. Kdo vse, razen naštetih, je še bil ustanovni član, žal iz arhiva, ki je ohranjen, ni mogoče ugotoviti.

Društvo je bilo uradno registrirano dne 14. 8. 1980.

V času od ustanovitve do danes so društvo vodili naslednji predsedniki:

1. Kokol Anton iz Dolan
2. Hercog Franc iz Paradiža
3. Švajgl Franc iz Gruškovca
4. Korenjak Martin iz Cirkulan
5. Jurgec Alojz iz Medribnika
6. Gomilšek Anica iz Cirkulan
7. Žumbar Anton s Pohorja
8. Korenjak Elizabeta z Meje
9. Petrovič Jože, predsednik od leta 2008

Tajniki društva so v tem času bili:

1. Majcenovič Franc iz Gruškovca
2. Jankovič Danica iz Medribnika
3. Tetičkovič Mirko iz Gruškovca
4. Vidovič Jože iz Gradišča
5. Tement Janez iz Dolan
6. Rakuš Sonja iz Cirkulan
7. Milošič Terezija iz Cirkulan
8. Vidovič Marija iz Medribnika, tajnica od leta 2001

Društvo pokriva območje sedanje občine Cirkulane, ki zajema naselja: Brezovec, Cirkulane, Dolane, Gradišča, Gruškovec, Mali Okič, Medribnik, Meje, Paradiž, Pohorje, Pristava, Slatina in Veliki Vrh.

Ima naslednje organe:

- Zbor občanov
- Upravni odbor
- Nadzorni odbor
- Častno razsodišče
- Odbor za izletništvo in
- Odbor za socialo

Društvo ima svoj prapor. Prapor je v velikosti 86 x 120 cm in je rdeče barve. Krajša stran je pritrjena na drog. Na prvi strani prapora je simbol Zveze društev upokojencev Slovenije, na drugi strani pa je upodobljen grad Borl in napis Društvo upokojencev Cirkulane.

V društvo so na dan 31. 12. 2009 včlanjeni 204 člani. Največ članov v vsem času delovanja je društvo imelo v letu 2007, in sicer 216. Največ članstva ima

Franc Koderman, predsednik Pokrajinske zveze DU Sp. Podravje je vodstvu DU Cirkulane izročil posebno priznanje ob jubileju.

Foto: Laura

naša članica Mlakar Terezija iz Paradiža, ki sedaj živi na Ptuj.

Odbor za izlete je navadno tako pred leti, kot danes organiziral po dva izleta letno, piknik poleti in zaključek leta pozno v jeseni. Izleti so bili vedno dobro obiskani, prav tako piknik in zaključek leta. Izlete smo izvedli po vsej Sloveniji, pa tudi v sosednjo državo Madžarsko. Šli smo tudi na izlet na morje. Tako mimogrede: prvi izlet na morje je bil že v prejšnjem stoletju. Na tem mestu bi se zahvalil vsem vodjem izletov, ki so članom v teh 30 letih popestrili življenje in poskrbeli, da so si ogledali Slovenijo.

Iz arhiva za leto 1990 je razvidno, da so člani društva s prostovoljnim delom dogradili v novozgrajeni večnamenski stavbi v Cirkulanah manjšo pisarno za svoje potrebe. Bilo je opravljenih 165 prostovoljnih ur in podarjeno nekaj gradbenega materiala. Največ prostovoljnih ur je takrat opravil Martin Korenjak, takratni predsednik društva. Prostor smo uporabljali do ustanovitve občine Cirkulane. Kakor nam je znano, da se že gradi občinska stavba, upamo, da bomo dobili prostor nazaj, da bomo lahko naprej aktivno delovali. V letu 2008 je društvo pristopilo k projektu »Starejši za starejše«. Imamo 12 prostovoljcev, ki so do danes opravili anketo med občani, starimi 69 in več let. Teh občanov je bilo ob začetku izvajanja ankete 347. Na kratko sem vam predstavil nekaj podatkov o delu društva v teh 30 letih.

SLOVESNO OB PRAZNOVANJU 30-LETNICE DRUŠTVA

K navedenim podatkom dodaja svoj prispevek še predsednik društva Jože Petrovič. V mesecu marcu smo praznovali 30-letnico društva z zanimivim programom. Kot 1. točka v programu je bil Mešani pevski zbor KD Cirkulane. Otvo-

ritvene besede sem imel Jože Petrovič, nato je spregovorila tajnica Marija Vidovič. Začel se je kulturni program, v katerem so sodelovale 4 skupine, in sicer: Fantje vasi iz Lovrenca na Dravskem polju, Trio Janeza Prigla iz Podgorcev, KD Cirkulane, skeč, ki sta ga izvedla Ana Črnivec in Marjan Prašnički, ter skupina ljudskih pevcev Trta iz Zavrča.

Omeniti moram še to, da smo na našo prireditev povabili vsa društva v kraju, udeležili pa sta se le dve društvi, in sicer Planinsko društvo in Društvo gospodinj, ki se jima v imenu DU iskreno zahvaljujem. Povabljeni so bila tudi sosednja DU Muretinci, Markovci, Zavrč in so se odzvali našemu povabilu. Vabljeni je bila tudi Pokrajinska zveza društev upokojencev Sp. Podravje, slovesnosti pa se je udeležil predsednik zveze Franc Koderman, ki nam je čestital k okrogli obletnici in nam izročil priznanje za 30 let delovanja.

Iskreno pa se moram zahvaliti še našemu županu Janezu Jurgecu, ki nam na vseh področjih stoji ob strani, tako finančno, kot tudi drugače. Zahvaljujemo se tudi za prejeto županovo priznanje.

Na dan praznovanja smo v naše društvo sprejeli 19 novih članov, s katerimi želimo dobro sodelovanje. V društvu aktivno delujemo v projektu »Starejši za starejše«, v okviru katerega popisujemo starejše nad 69 let. Obiskanih je bilo 350 občanov. V društvu smo se odločili, da bomo pred novim letom obiskali in obdaruili vse, ki so stari nad 80 let. Obiskali bomo tudi bolne, ki jih je skupaj 43. Društvo je letos ob občinskem prazniku dobilo priznanje - plaketo, za kar se v imenu vseh članov iskreno zahvaljujem.

Vsem članom društva, vsem občanom želimo zdravja, sreče in zadovoljstva, občini Cirkulane pa dobro sodelovanje v letu 2011.

Jože Petrovič

Aktivnosti Društva gospodinj Cirkulane

Društvo gospodinj Cirkulane aktivno deluje že trideset let. Ustanovljeno je bilo leta 1979 v takratni Krajevni skupnosti Cirkulane pod imenom Aktiv kmečkih žena. Prva predsednica je bila Julijana Emeršič iz Gradišč. Žal je hitro po ustanovitvi Aktiva kmečkih žena umrla in je delo malo zamrlo. Toda ne za dolgo, saj se je hitro našla nova voditeljica in popeljala aktiv po začrtani poti. To je bila Genovefa Arnečič iz Gradišč. Članice so organizirale posvete, tečaje, seminarje, z namenom obogatiti svoje znanje in s tem uspešno voditi haloške kmetije.

Ker je društvo vsa ta leta uspešno delovalo in so gospodinje sodelovale na vseh prireditvah v domačem kraju, pa tudi širše, je bilo Društvo gospodinj Cirkulane odlikovano s priznanjem občine Cirkulane. Svečana podelitev je bila na tretjem občinskem prazniku, ki se je odvijal 4. junija 2010. V imenu vseh članic društva je odlikovanje sprejela sedanja predsednica Marija Hraštnik. Podeljeno priznanje ni samo zahvala za dosedanje delo, ampak tudi vzpodbuda za dobro delo v prihodnje. To so članice dokazale že ob podelitvi priznanja, saj so spekle vse vrste dobrot in z njimi pogostile prisotne na prireditvi, ki je bila zelo dobro obiskana.

Gospodinje imajo zelo malo časa v poletnih mesecih, zato se aktivnosti v društvu pričnejo v pozni jeseni in zimi, pa vse tja do prvih pomladanskih del na

V četrtek, 11. novembra, so cirkulanske gospodinje pripravile srečanje vseh članov in povabljenih. Pogostile so jih z Martinovimi dobrotami, ki so jih pripravile v kuhinji Gasilskega doma Cirkulane.

Foto: Arhiv društva

vrtu, polju in v vinogradu.

S tečaji smo letos pričeli že konec meseca oktobra, ko nam je lastnik ribarnice »Delfin« Jože Mahorič z veseljem prikazal pripravo raznih morskih dobrot. Prikaz se je končal s pokušino ocvrtih rib in drugih morskih sadežev, kakor tudi raznih solat iz teh morskih dobrot. Nadaljevali smo s pripravo srečanja ob Martinovem. V četrtek, 11. novembra, smo pripravili srečanje vseh članov in povabljenih. Pogostili smo jih z Martinovimi dobrotami, ki smo jih pripravili v kuhinji Gasilskega doma Cirkulane, ki so nam jo gasilci vsa ta leta posodili v upravljanje in izvedbo vseh kuharskih tečajev. Tečaji, ki jih pripravljamo, se nadaljujejo

skozi ves zimski čas. Tako je potekal tečaj priprave adventnih venčkov. Kako se izdelujejo od priprave osnove, nabiranja različnega materiala za okraševanje pa vse do same izdelave z veliko umetniškega navdih - nas je podučila Metka Emeršič iz Gradišč, naša članica in cvetličarka po poklicu. V letošnjem letu še pripravljamo tečaj izdelave čestitk in vizitk ter peko suhega peciva in medenjakov.

Vse te aktivnosti so pokazatelj dobrega in prisrčnega odnosa v društvu. Vsak se po svojih močeh trudi, da doda kamenček v mozaik, ki se mu reče Društvo gospodinj Cirkulane.

Društvo gospodinj Cirkulane

Četrtrič na Martinov pohod po Halozah

Pohodniki so tradicionalni Martinov pohod začeli v Cirkulanah, potem pa jih je pot vodila do Brezovca.

Foto: PD Cirkulane

Prišla je zopet zlata jesen v naše prelepe Haloze in s tem naš Martinov pohod, ki ga prireja matično Planinsko društvo Cirkulane. Letos že četrtri po vrsti, odkar obstoja naše

društvo. Tisto sončno soboto se nas je zbrala pred občinsko stavbo dobra stotnja pohodnikov, ki so prišli iz bližnje in daljne okolice Cirkulan, slišala pa se je tudi govoriča z Gorenjske, Dolenjske in Primorske. Po pozdravnem nagovoru naše predsednice Darke Jurgec, smo odrinili na pohod, dolg približno 10 km. Za varno in prijetno hojo je skrbel vodniški odsek z Vilijem na čelu. Pot nas je vodila iz Cirkulan proti slemenskemu naselju Brezovec, kjer so čudoviti panoramski razgledi po vzhod-

nem predelu Haloza, koder domujejo najboljše sorte vinske trte. V daljavi se vidi Pohorje, Kamniško-Savinjske Alpe, Boč, Donačka gora, Macelj, Ravna gora in Ivanjščica. Prijazni domačini so nam pripravili tudi pravo haloško malico z mladim vinom. Prehitro je minil čas prijetne hoje in druženja med vinogradi, kajti pričelo se je večeriti in pohiteti smo morali na krst mladega vina, ki se je odvijal v večnamenski dvorani v Cirkulanah.

Ob koncu bi se rad zahvalil vsem, ki so na kakršenkoli način pripomogli, da je pohod uspel do te mere, da se drugo leto udeležimo 5. Martinovega pohoda še v večjem številu. Planinski srečno!

Planinsko društvo Cirkulane Lajči

S trebuchom za kruhom

Mnogi smo v rani mladosti odšli dobesedno s trebuchom za kruhom. Mnogi za vedno, drugi, tisti malo premožnejši, so se hitro vrnili in nekateri pozneje obžalovali svojo odločitev. Mnogi smo se redno vračali domov, drugi poredko, spet tretji pa celo nikoli več. Nekateri je menda sram, da so iz tako revnih krajev in tako siromašnih družin. Kdo od nas pa si je kriv, da je reven? Kdo sploh je kriv, da je v Halozah bilo vedno več siromaštva kot npr. na sosednjem Ptujskem polju? Pogoji kmetovanja so pri nas mnogo slabši kot npr. v gričevnatih Slovenskih goricah, kaj šele na Ptujskem polju.

Zakaj nas je toliko zapustilo domači kraj? Kar pomnim, je bilo v naših prekrasnih, a revnih Halozah vedno zelo težko življenje. Kot pred drugo svetovno vojno rojeni se spominjam, kako so naši starši in sorodniki razlagali, kako težki časi so bili, za gospodarjenje, morda službo ali gradnjo. Vojni čas 2. svetovne vojne je na Štajerskem prinesel boljše življenje za družine z majhnimi otroki. Za ustvarjanje premožnejša to ni bil kaj prida čas, saj so npr. gospodinje morale iz loja kuhati milo, ker ga, poleg ostalega, ni bilo moč kupiti. Nekaj pa je vseeno bilo možno nabavljati, ker je zelo cvetela črna borza. V sosednji NDH je bilo še slabše. Tam sploh ni bilo nič kaj dobiti. Sladkor, sol, tobak in cigareti so bili najbolj iskano blago. Po vojni, ko ni bilo več tako hudega pomanjkanja, so mnogi Zagorci še dolgo jedli neslano, ker so se zaradi pomanjkanja soli navadili na neslane jedi.

Konec vojne je prinesel veliko olajšanje, ki pa ni trajalo dolgo. V Medribniku in okolici so si krajani malo opomogli v noči prevrata, ker so razgrabili vrata, okna, deske in kar je bilo uporabnega na kupih, predvidenih za postavitev barak za nemško vojsko.

Po vojni smo dobivali mleko v prahu in ameriške konzerve. Te so bile hladne izredno dobre, pogrete pa kot prava poslastica. Kasneje, tako kot UNRRA paketov, tudi teh ni bilo več. V šoli smo dobivali neko malico in smo morali, proti svoji volji, za zdravje velikokrat piti ribje olje.

V letu 1947, se spomnim, se je naše

dobro haloško vino (tudi mošt) dobro prodajalo. G. Levanič iz Ljubljane je prihajal s kamionom v Medribnik do gostilne Debeljak, natočil poln kamion sodov mošta, plačal in odpeljal. Ljudje so dobili denar na roko in to toliko, da so poravnali skozi leto nastale dolgove in nekaj je še ostalo za zimsko obutev in obleko.

Potem je prišlo leto 1948, leto INFORMBIRO-ja in z njim katastrofalno osiromašenje. Zaradi obvezne oddaje vsega, kar je kdo premogel, so tudi premožnejši dobesedno obubožali, siromašnejši so pa že itak bili. Ničesar se več ni dobilo, le trgovine so kdaj pa kdaj kaj dobile. Ko se je izvedelo, da bo trgovina Pri Žigi v Cirkulanah imela blago, sem moral iti zgodaj, ob dveh zjutraj, od doma, da bom kaj dobil. Strah me je bilo, ali bom sploh še kaj dobil. Pred mano je namreč že bila dolga vrsta. Prvi so že stali v vrsti od prejšnjega večera. Kakor se je vrsta pred mano krajšala, tako so se tudi debeline bal z blagom tanjšale. Ko sem končno bil na vrsti, je bilo blaga še za nekaj metrov. Ker pa sem slišal, da je v bali dvojna širina, sem mislil, da za obleko ne rabim treh metrov, ampak samo polovico. Seveda je bilo hudo narobe doma, ker ni bilo blaga dovolj za celo obleko. Jaz pa sem se v stiski hitro »znašel« in se celo zlagal, da ga ni bilo več kot samo meter in pol.

Drugo veliko napako sem naredil, ko sem, končno na svojo pest, odšel v Stojnce k Vožatovim za pastirja. Pritegnilo me je, ker so obljubili, da se bom v njihovi kovačiji lahko izučil za kovača. Mislim sem si: bolje za kovača kot pa še naprej brezizgledno siromaštvo v Halozah. Ob nedeljah sem hodil že doma redno k sv. maši, v Stojncih pa tudi. Gospodinja mi je namenila kupiti čevlje in obleko, saj tako revno oblečen ob nedeljah in praznikih vendar ne morem hoditi v cerkev. Jaz pa sem ponosno povedal, da imam doma obleko in da bom šel ponjo. Res sem šel in odnesel obleko, ki sva jo uporabljala oba s starejšim bratom. Kmalu sem ugotovil, kakšno neumnost sem naredil s tem, da sem se hotel pokazati, da nisem siromak brez obleke. Če se ne bi hvalil, bi dobil novo in gotovo boljše. Tako sem dobil samo nove čevlje, ki

pa so me že prvič tako ožulili, da jih dolgo nisem mogel uporabljati.

V takih razmerah sem doma že zelo dolgo intenzivno razmišljal, kam in kako naprej. Že dolgo sem bil trdno odločen, da doma ne ostanem. Doplnil sem 14 let in obiskoval zadnje leto obveznega šolanja v Cirkulanah. Sosedov sin Petrovič je prvi v naši soseski odšel, mislim, da v Prevalje, v uk za mesarja. Naslednji je bil bratranec, stričev Franček, ki je odšel kar z električarji, ko so pri nas končali z napeljevanjem elektrike. Kam in kdaj pa jaz?

Prej je bilo že večkrat dogovorjeno, da bova oba z bratom, ali eden ali drugi, šla kam služiti. Ko pa je bilo treba iti, je zopet padlo vse v vodo. Mama naju je namreč vsakokrat pregovorila in nama ni pustila oditi. Zato sem jaz pozneje izkoristil priliko, ko sem izvedel, da imajo kovačijo in da ponujajo možnost uka v kovačiji. Tako sem sam odšel na dogovor. Še isti ali morda drugi dan sem odšel, ko doma ni bilo nikogar. Mami sem šel povedat, ker je bila na vesi (dnini) pri sosedovih, očeta pa sem srečal, ko sem že bil s svojo skromno culo na odhodu v Stojnce. S solznimi očmi, s katerimi me je le bežno pogledal, mi je zaželel srečo in tako sem kar s precej težkim srcem odšel.

Ni bilo lahko, vendar poti nazaj ni bilo več.

Priporočam, da odprete rubriko S TREBUHOM ZA KRUIHOM, v kateri naj opišejo tudi drugi svoje razloge in probleme, uspehe, morda težave in zgodbe, jaz pa lahko opišem svojo pot od Stojncev naprej. Posebej pa pozivam k pisanju tiste, ki se ne vračajo več ali se celo sramujejo Haloz in domačij (kot morda Zalika Jugovec iz Medribnika, operna pevka v Nemčiji ali Ida Petrovič iz Pristave, vsa leta najboljša učenka na celi šoli, pedijatrinja v Italiji). Vse tiste, ki ne prihajajo več domov, pozivam, da še pridejo kaj pogledat Haloze. Upam, da bodo prijetno presenečeni, ko bodo videli, da Haloze niso več take in tako siromašne, kot smo jih zapustili.

Utrinki s strokovne ekskurzije rejcev drobnice

Društvo rejcev drobnice Haloze je tudi letos organiziralo strokovno ekskurzijo. Tokrat smo se podali na obisk k Društvu rejcev drobnice Cekin v Celje. Društvo združuje rejce drobnice z območja celotne Celjske kotline, del Koroške in del Zasavja vse do hrvaške meje.

Ekskurzija je potekala v soboto, 20. novembra, odhod pa je bil bolj zgodaj zjutraj izpred KGSZ Ptuj. Pot nas je vodila skozi Kidričevo, Celje, do Laškega, kjer smo naredili kratek postanek. Napolnili smo naše lačne želodčke s sendviči in se pogreli ob kavi in čaju. Vesela družba se je napotila do Trbovelj, kjer smo si ogledali Rudarski muzej, v njem pa veliko zanimivosti, tudi rudarska oblačila, stroje, potek razvoja rudarstva v tehnologiji in napredku. Nato smo si ogledali še dve rudarski stanovanji, kjer so živele rudarske družine pred in po vojni. Po ogledu rudarskih stanovanj smo se sprehodili skozi trboveljsko tržnico, od tam pa smo se odpeljali do kmetije Verk v Knezdol. Na kmetiji se ukvarjajo s predelavo mesa, rejo ovac, prašičev, kokoši nesnic in rejo zajcev. Po sprejemu, ki je bil podkrepjen tudi z domačim borovničevcem, smo si ogledali hleve, domačo klavnico, »zelhanco« in prostor s suhomesnatimi izdelki.

Po ogledu nas je čakala lepo pripravljena miza z domačimi dobrotami. Po okrepčilu in nakupu domačih suhomesnatih izdelkov smo pot nadaljevali do

Z izleta so se člani Društva rejcev drobnice Haloze vrnili z lepimi spomini in doživetji.

Foto: Janko Lorbek

kmetije Lampert - Zmrzak v kraj Retje. Na tej kmetiji se ukvarjajo z ekološko vzrejo ovac, koz, prašičev, kokoši in rac. S kmetije je bil zelo lepo viden 360 metrov visok trboveljski dimnik (drugi najvišji na svetu). Pred odhodom nas je še prijazna gospodinja postregla z jabolčno pito in sveže stisnjenim jabolčnim sokom.

Pot smo nato nadaljevali do kmetije »Pr« Konšk v bližini Vranskega. Na tej kmetiji se ukvarjajo z rejo ovac mlečne pasme. V domači sirarni predelujejo mleko v ovčji sir, skuto, jogurt in sirne

namaze. Nekaj teh izdelkov smo tudi poskusili. Na poti proti domu smo se ustavili še na večerji v gostišču »Pri Medvedu« v Celju, nato pa nadaljevali pot proti Ptuj, kjer se je izlet končal.

Z lepimi spomini in doživetji se zahvaljujemo Društvu rejcev drobnice Cekin za povabilo in ogled njihovih kmetij ter lepo preživet dan. Na izletu nas je spremljal naš slogan: »Zapustimo vas, naj se tudi za nas za dan ustavi čas!« Vidimo se na naslednji ekskurziji.

Društvo rejcev drobnice Haloze

Javno opravičilo

»Mitja Pintarič se opravičujem Ivanu Hemeteku za dejanje, storjeno v času predvolilne kampanje, ko sem dne 8. 10. 2010 v Cirkulanah, brez njegove vednosti, na njegovem pašniku z izkopom travnate ruše izdelal številko 1, v velikosti 16 x 9 metrov, in jo nato, zato da bi bila vidna, posipal z apnom, pri tem pa je bila številka 1 njegova kandidatna številka na županskih volitvah za župana občine Cirkulane.«

Niko Petrovič, 2.a

Civilna zaščita v Cirkulaneh zaživela

Vse novonastale občine so morale ustanoviti Civilno zaščito, kot enoto za pomoč občanom ob elementarnih in drugih nesrečah. Tudi v občini Cirkulane deluje štab Civilne zaščite, ki mora skrbeti za pomoč občanom ob naravnih in drugih nesrečah. V teh štirih letih na našem območju ni bilo potrebe po aktiviranju štaba, zato pa smo v letošnjem letu ustanovili ekipo prve pomoči pri Civilni zaščiti občine

Cirkulane.

Ekipo, v sestavi Aleksander Bedrač, Zoran Dernikovič, Olga Dernikovič, Darja Bratušek, Slavica Vindiš, Biserka Dernikovič-Kristovič in Viktorija Lukman, je obiskovala 80-urni tečaj za bolničarje, ki so ga vsi člani uspešno zaključili. Svečana podelitev spričeval je bila na gradu Borl. Prisoten je bil tudi župan občine Cirkulane Janez Jurgec. Na prireditvi smo se dogovorili o nadaljnjem delu eki-

pe. Sklenili smo, da bomo sodelovali na regijskih tekmovanjih. Najprej smo morali nabaviti osebno opremo za vsakega člana in tudi nahrbtnike z opremo za reševanje. Vse skupaj je financirala občina Cirkulane.

Ekipo se je začela pripravljati 20. septembra v Gasilskem domu Cirkulane. Ker je bil to čas trgatve, nam je na regijskem preverjanju na pomoč priskočila še Stanka Pauko. Tekmovanje je bilo 25. septembra v občini Sv. Tomaž pri Ormožu. Prijavljenih je bilo trinajst ekip, vendar se jih je tekmovanja udeležilo le osem. Preverjanje ekip je potekalo v prijetnem in tekmovalnem vzdušju, ves dan pa ga je spremljalo deževno vreme. Glede na priprave in neizkušenost je cirkulanska ekipa dosegla zadovoljiv rezultat, t.j. skupno 2235 točk (ocenjevala sta se pristop in izvedba naloge celotne ekipe), kar je zadostovalo za šesto mesto. Za ekipo prve pomoči je to nova izkušnja in pridobitev praktičnega znanja, ki bi ga s pridom uporabili v določenih situacijah.

Hvala ekipi prve pomoči, vsem tistim, ki so se trudili v tečaju, kakor tudi tistim, ki so tekmovali.

Celotni Civilni zaščiti občine Cirkulane želim v novem letu 2011 vse lepo, veliko uspehov in zadovoljstva.

Ivan Tetičkovič

Foto: Ivan Tetičkovič

Ekipo prve pomoči Civilne zaščite, v sestavi Aleksander Bedrač, Zoran Dernikovič, Olga Dernikovič, Darja Bratušek, Slavica Vindiš, Biserka Dernikovič-Kristovič in Viktorija Lukman, je obiskovala in tudi uspešno zaključila 80-urni tečaj za bolničarje.

Na letošnjem regijskem preverjanju ekip PP Civilne zaščite je svoje znanje in izkušnje preverila tudi ekipa iz občine Cirkulane.

Foto: Ivan Tetičkovič

Več aktivnosti v mesecu varovanja pred požari

Gašenje požarov, reševanje ljudi in premoženja je staro kot ljudje. Potreba po organiziranem reševanju in gašenju je nastala pred več kot 140 leti. V naših krajih se je to zgodilo pred skoraj sedemdesetimi leti, natanko leta 1942. Že takrat so se zbrali pogumni možje in organizirano pristopili h gašenju požarov in reševanju ljudi ter njihovega imetja. Po svojih takratnih močeh so se izpopolnjevali in izobraževali za dobrega gasilca. To tradicijo ohranjamo današnji pripadniki gasilskih vrst. Trudimo se pridobiti čim več znanja iz gasilstva s tečaji in vajami. Vaje potekajo po zastavljenih ciljnih in urnikih. Vsako leto pa v mesecu oktobru pripravljamo razne večje aktivnosti, da se še bolj predstavimo našim občanom in širši okolici.

Naše gasilsko društvo je v oktobru pripravilo več takšnih prireditev. Tako smo v sodelovanju z Osnovno šolo Cirkulane-Zavrč pripravili in izvedli vajo evakuacije učencev in zaposlenih na šoli v Cirkulaneh. Vaja se je odvijala 21. oktobra 2010 ob 8.30. Sama vaja je potekala zelo dobro, saj učenci niso do tistega jutra vedeli zanjo. Na koncu same vaje pa smo na zbornem mestu prikazali postopek uporabe gasilnega aparata na prah. Učenci nižje stopnje so se lahko preizkusili pri tem delu. Tako so se znebili strahu pred gasilnikom in se vsaj malo naučili rokovanja z njim.

Tudi na najmanjše nismo pozabili. Tako smo v petek, 22. oktobra, ob 10.30 odprli vrata našega doma za vse otroke iz vrtca. Najmanjši so si z zanimanjem ogledovali avtomobila in razstavljeno opremo. Nekatere vzgojiteljice so se celo oblekle v gasilsko obleko in tako nazorno prikazale, kakšni smo gasilci v oblekah. Najbolj radovednim in neboječim pa smo omogočili, da so si tudi oni

Skupinska fotografija članic in članov PGD Cirkulane, ki so se posebej izkazali v letošnjem oktobru, mesecu varstva pred požari.

Foto: PGD Cirkulane

nadedli gasilsko čelado. Na koncu smo jih pospremili s sireno. Tako je bilo doživetje še popolnejše in so njihovi obrazi žareli od zadovoljstva. V vrtcu so se še dolgo pogovarjali o gasilcih in njihovem delu.

Ker pa gasilci tudi dodatno pridobivamo znanja in izkušnje z različnimi vajami, smo v sodelovanju s sosednjimi gasilskimi društvi iz občine Markovci in Zavrča izvedli veliko vajo v Velikem Vrhu. Predpostavka je bila večji požar pri radijskem oddajniku na najvišjem vrhu, na meji med vasema Veliki Vrh in Hrastovec, kjer primanjkuje najpogostejšega gasilnega sredstva - vode. Vodo smo črpali s pomočjo desetih motornih črpalk iz potoka Bela pod gradom Borl. V »verigi«, tako imenujemo postopek postavljanja črpalk, je bilo položeno skoraj dva tisoč metrov cevi. Višinska razlika med najnižjo črpalko in izlivom vode pa je bila okrog 185 metrov. Pri tej vaji je bil poudarek na pravilnem delu strojnikov in njihovih pomočnikov, kakor tudi uporaba zvez in ostale opreme. Vaja je v celoti uspela, saj je voda pritekla v manj kot 15

minutah od aktiviranja gasilskih društev. Vse motorne črpalke so brezhibno delovale, poškodovanih gasilcev ni bilo.

Po koncu vaje se je vseh 117 gasilcev zbralo v Gasilskem domu Cirkulane, kjer smo na kratko analizirali vajo in se malo okrepčali. V medsebojnih pogovorih je bilo zaslediti veliko zadovoljstvo, predvsem pa smo pridobili novo izkušnjo, ki bi jo s pridom izkoristili ob morebitni pravi situaciji. Razšli smo se z obljubo, da v naslednjem letu spet pripravimo vajo, vendar z drugačno vsebino in na drugem kraju.

Za naše gasilce je bila ta vaja neka nova izkušnja, mogoče tudi pridobitev novih znanj in sposobnosti, ki jih bomo vedno izkoristili v danih situacijah.

S tem je bil mesec varovanja pred požari, ki se je zavlekel v november, zaključen. Gasilci pa nadaljujemo z drugimi aktivnostmi. O tem pa mogoče v naslednji številki.

Naj zaključim z gasilskim pozdravom:

»NA POMOC.«

Ivan Tetičkovič

Vrtec na obisku v Gasilskem domu Cirkulane. Foto: PGD Cirkulane

V sodelovanju s sosednjimi gasilskimi društvi iz občine Markovci in Zavrča so cirkulanski gasilci izvedli veliko gasilsko vajo v Velikem Vrhu.

Foto: PGD Cirkulane

Drugo srečanje S5-radioamaterjev in vezistov Slovenske vojske

V Radioklubu Cirkulane, S59DDR oz. S59H, smo letos že drugič izvedli srečanje slovenskih radioamaterjev in vezistov Slovenske vojske. Letos smo celotno aktivnost nekoliko razširili in jo pripravili skupaj z Zvezo radioamaterjev Slovenije, Upravo RS za zaščito in reševanje ter Slovensko vojsko. Potekalo je prvi konec tedna v mesecu juniju, in sicer 5. in 6. junija 2010 na naši lokaciji v Pohorju, vasi v Halozah.

Uprava RS za zaščito in reševanje nam je posodila šotor in agregat, hkrati pa so nam pomagali tudi fizično pri postavitvi. Tudi Slovenska vojska nam je bila v veliko pomoč, saj so nam posodili, pripeljali in postavili 19 metrov visok antenski stolp, ki so ga po koncu prireditve tudi podrli in odpeljali, ter nam tako omogočili in olajšali delo. Seveda smo jih tudi povabili na prireditev, vendar se je niso mogli udeležiti, g. Marko Košir, S54AM, major in poveljnik 11. bataljona Slovenske vojske pa nam je poslal zahvalo za vabilo in nekaj prijaznih ter vzpodbudnih besed za novopečene radioamaterje.

Srečanje je zajemalo več dogodkov, ki smo jih razporedili skozi cel vikend.

Prvi dogodek je bilo srečanje radioamaterjev, domačinov in obiskovalcev pri obredu v cerkvi Sv. Elizabete ob 17. uri. Po njem smo si ogledali film o zavetniku radiovezistov in radioamaterju s Poljske iz začetka prejšnjega stoletja, sv. Rajmondu Maksimiljanu Kolbeju ali SP3RN. Naš član Bruno Lubec, S51M, je v klubskem glasilu objavil prispevek o njegovem zanimivem in nenavadnem življenju, dekan Emil Drev pa nam je posodil film, ki je bil sicer še na kolutih in ga je v elektronsko obliko spravil naš tajnik Jernej Golc, S59KM. Sonja Golc in Andrej Bogdan, S58TA, sta izbrala nekaj insertov, ki smo si jih z veseljem ogledali in tako dobili malce vpogleda v to, kaj vse lahko zajema radioamaterstvo v posameznem in širšem družbenem življenju.

Nekaj naših članov je hkrati delovalo v tekmovanju Field Day CW Contest IARU: Alojz, S52PO, Boštjan, S58MW, Bruno, S51M, Jernej, S59KM, Ivan, S51KV. Začelo se je ob 17. uri po lokalnem času in trajalo 24 ur. Organizirala ga je Zveza radioamaterjev iz Nemčije. Namen in cilj tekmovanja pa je bilo oddajanje radioamaterskih signalov v Morsejevi abecedi in vzpostavitvi kontaktov

s čim več operaterji s celega sveta. Posebnost Field Day tekmovanja je, da sodelovanje zahteva pogoje taborjenja: delovanje brez napajanja omrežne električne energije, uporabo enostavnih antenskih sistemov, ki se jih izdelata na terenu, prostor se pripravi s pomočjo šotorov ipd. Pri delu pod šotorom, ki nam ga je postavil Iztok Brlek (Avtoprevoznništvo in postavitve šotorov s.p.), smo uporabljali star računalnik, ki nam je kar naprej nekaj nagajal. Antene smo izdelovali nekaj dni prej: usposobili smo stari trielementni beam, ki je pred desetletjem stal na ptujskem gasilskem domu, dipol anteno pa smo v nočnih urah izdelali sami. Pri delu so sodelovali že tudi naši novi radioamaterji. V teh pogojih smo uspeli vzpostaviti 550 zvez s skoraj vsemi kontinenti, čeprav naš glavni cilj ni bilo tekmovanje, pač pa predstavitev našega delovanja obiskovalcem, ki so se nam pridružili po obredu pri Sv. Elizabeti, pa tudi vso naslednjo noč in dan. Kar nekaj skrbi v zvezi z organizacijo tega dogodka nam je povzročalo deževje nekaj dni prej, ki je iz našega »brega« naredilo pravo blatno veselico. Skoraj smo že mislili, da organiziramo Rock Otočec z njegovimi blatnimi zabavami. Ker nismo hoteli, da bi gostje morali s seboj nositi gumijaste škornje, da bi se lahko gibali med našimi šotori in postajami, smo za pomoč naprosili Maučič Andreja (LIM Lesna industrija Maučič d.o.o) in Fuks Marjana (Zidarstvo Fuks Marjan s.p.), ki sta nam pripeljala lesene palete in »bosanke«, s katerimi smo nameravali urediti poti, z njimi pa smo podložili tudi tla šotorov. Na srečo se nas je usmililo sonce, ki je popilo odvečno vodo in so bila tla za obiskovalce in tekmovalce lepo suha. Na »bosankah« pa so z veseljem spali naši tekmovalci, ki so prebili noč ob postajah, pa tudi ženski del družine Golc, ki je spremljal atovo delo pri postaji. Nedeljsko jutro je bilo še lepše in sonca dovolj, da je podjetje PROSIGMA lahko v okviru EU Sončnih dnevov predstavilo svojo dejavnost: uporabo sončnih celic za proizvodnjo električne energije. Pridružil se jim je tudi naš starosta Ivan Švajgl, S51KV, ki je prikazal svoj doma izdelan polnilec za sončni panel, kateri je poganjal že več naših postaj, vključno s tistimi, ki smo jih uporabljali na naši odpravi po Halozah daljnega l. 1994.

V nedeljo popoldan ob 17. uri pa je nastopil čas za slavnostno podelitev diplom

Pritrjevanje antene.

Foto: Radioklub Cirkulane

novopečenim radioamaterjem, ki so v letošnjem zimsko-pomladnem tečaju usvojili znanje in si prislužili licenco za radioamaterja. Kulturni program je povezovala Nada Polajžer, S57NEL, s pesmijo pa so nastopile ljudske pevke Sestre Kopinske iz KD Cirkulane, prav tako pa tudi Ivan Švajgl, S51KV, ki je bil v mlajših letih profesionalni muzikant, zdaj pa prav rad zapoje še kako za prijatelje. Aforist Milan Fridauer - Fredi je dogajanje popestril s svojimi hudomušnimi domislicami, s katerimi tudi sicer, skupaj s partnerko Aljano Primožič, prijazno oskrbuje naše »radioprofessionalno« glasilo.

V imenu CZ v občini Cirkulane je spregovoril poveljnik CZ Danijel Polajžer, v imenu ZRS pa Ivan Švajgl. Še nekaj spominskih fotografij, prijateljskega druženja ob hrani in pijači ter prijetnem klepetu in dogajanje je bilo pri koncu. Pripadniki Slovenske vojske in Civilne zaščite so se lotili pospravljanja svoje opreme, mi svoje in tako smo še isti večer »imeli vse pod streho«.

Ostaja nam lep spomin na zanimivo preživet vikend ob našem hobiju. Želeli smo ga deliti s tistimi, ki jim je biti vezist poklic, pa tudi predstaviti ljudem, ki jim je manj znan. Vsem se zahvalujemo za sodelovanje in jih držimo za besedo: »Se vidimo spet naslednje leto!«

Nada Polajžer S57NEL

LD Cirkulane s koncesijsko pogodbo za 20 let

Lovska družina Cirkulane je v letu, ki se počasi izteka, opravljala vse naloge in obveznosti, ki nam jih nalaga zakonodaja o divjadi, lovstvu in varstvu narave. Kot je verjetno že znano občankam in občanom, je LD Cirkulane podpisalo koncesijsko pogodbo z državo za obdobje 20 let. S tem smo dobili lovišče v upravljanje pod točno določenimi pogoji.

Zakonodaja jasno določa, da se lahko lovišče LD odvzame, če se ne izpolnjujejo predpisane smernice. Zato lahko nepoznavalcem povemo, da strogi predpisi niso plod naših internih pravil ali celo samovolja posameznikov, temveč smo le izvajalci zakonodaje, pri kateri smo podvrženi tudi kontroli inšpekcijskih služb. Naš namen pa je, da bi vse občanke in občane čim bolj seznanili z aktivnostmi LD ter našimi pristojnostmi, obenem pa tudi s pravili, ki veljajo za vse.

Eden od perečih problemov je že zvezda stalnica: psi v lovišču. Zmotno je namreč misliti, da lovci ne maramo psov. Skoraj vsak lovec ima svojega štirinožnega prijatelja, zato se še kako zavedamo, da je pes človekov največji prijatelj in obenem družinski član, naj si bo lovski ali katere koli druge pasme. Vendar velja, kot za vse ostale lastnike, tudi za nas enako pravilo o gibanju psov v naravi. Izjema so samo skupni lovi, jamarjenje, krvna sled. Povsod je prisoten lastnik. V vseh ostalih primerih pa morajo biti štirinožci na povodcu, doma pa v ograjenem prostoru. Tu je zakonodaja jasna in tudi predpisuje visoke kazni za nespoštovanje predpisov. Ne bi želeli, da bi prišlo do nepravilnih zamer do lovcev, ki so velikokrat dežurni krivci, ko se lastniki znajdejo pred plačilom kazni zaradi nespoštovanja državne in ne lovske uredbe. Velikokrat bi si prihranili jezo in hudo kri, če bi vsi spoštovali predpise.

Naslednja zadeva ne sega tako daleč v preteklost, ni pa nič manj problematična. To je vožnja s kros motornimi kolesi ter štirikolesniki po gozdnih poteh, njivah in pašnikih. Oboje je, blago rečeno, moteče za ljudi in živali ter seveda zakonsko prepovedano. Vsi ljubitelji in lastniki teh vozil si bodo pač morali poiskati za sproščanje adrenalina za to primerne steze, ki pa žal niso za vsako hišo. Ob nakupu so morali dobro vedeti, v kaj se spuščajo. Z lastništvom še ne pridobiš pravice, da s temi vozili lahko počneš kar koli in kjer koli. Kršitelje po zakonu preganja tudi policija, predpisane so kar precej visoke denarne kazni.

Foto: Arhiv LD Cirkulane

Ob tej priložnosti izrekam zahvalo vsem občankam in občanom, ki so nas kljub slabemu vremenu obiskali na naši tradicionalni prireditvi na Anino soboto. Narava je močnejša od nas, vendar smo se kljub temu imeli lepo in upamo, da se v prihodnjem letu spet srečamo. Veseli nas, da ste to prireditev sprejeli za svojo in da tudi dež ne more pokvariti vzdušja, ki ga lovci pripravljamo že kar lepo vrsto let.

Leto je naokrog in pred nami so še zadnji lovi na lisico, nato nam ostane le še

skrb za divjad, krmljenje in nadzor lovišča.

Ob iztekajočem letu bi se zahvalil vsem, ki kakor koli sodelujete z lovci in lovsko družino. Predvsem si želim še dobrega sodelovanja vnaprej, še posebej z lastniki kmetijskih zemljišč v naši občini.

Vsem občankam in občanom želim lepe božične praznike in obilo sreče v prihajajočem letu 2011.

Franc Milošič

Foto: Arhiv LD Cirkulane

Končno sodobne slačilnice tudi v Cirkulaneh

Športno društvo Cirkulane je bilo ustanovljeno leta 1993. Od takrat pa do danes se je v društvu izmenjalo veliko članov in tudi predsednikov. Vsi so društvu zapustili bogato dediščino. Že od leta 1993 naprej se je iz generacije v genera-

V vsem tem času je bil vsem aktivnim članom in podpornikom društva skupen cilj izgraditi sodobne slačilnice v Cirkulaneh, ki so še kako potrebne za doseganje vrhunskih rezultatov vseh selekcij v medobčinskih ligah. Idejne zasnove slačilnic so se skozi leta dopolnjevale. Leta 2009 je dobil projekt slačilnic končno obliko, občina Cirkulane pa je še v istem letu pridobila gradbeno dovoljenje. V letošnjem letu smo preko občine Cirkulane pozitivno uspeli na razpisu Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja) in s tem so se na široko odprla vrata za realizacijo večletnih sanj, ki bodo postale realnost konec leta 2011.

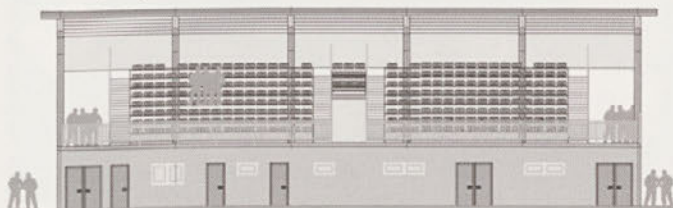
S tem pa se ureditev športnega stadiona še ne zaključuje. V prihodnje si želimo izgraditi v zemljo vgrajeno namakalno napravo, postaviti razsvetljavo za nočne

treninge in urediti atletsko stezo. Izzivov je še veliko tudi za bodoče generacije, vsem dosedanjim pa velja zahvala za ves njihov dosednji trud.

Športno društvo Cirkulane se ob tej priložnosti zahvaljuje vsem, ki so oz. smo pri tem sodelovali, torej vsem sedanjim in preteklim članom, predsednikom, sponzorjem, donatorjem, projektantom, občinskim svetnikom, Občinski upravi in seveda g. županu, ki je projektu prisluhnil in se zanj zavzel.

V Športnem društvu Cirkulane želimo vsem občankam in občanom vesel božič in srečno novo leto 2011, z dodatno željo, da se v čim večjem številu v naslednjem letu udeležimo tako pričakovane otvoritve novih slačilnic. Že sedaj pa vabimo vse, ki bi v pripravah na ta dogodek želeli sodelovati, da se nam pridružite. Športni pozdrav!

Rajko Klajderič

cijo prenašala ideja o izgradnji sodobnega športnega stadiona v Cirkulaneh, ki bi ga krasilo urejeno nogometno igrišče z atletsko stezo in sodobnimi slačilnicami. Začetki so bili vse prej kot lahki, vendar pa je železna haloška volja posameznikov že v letu 2000 obrodila prve sadove. V tem letu je bilo dokončano travnato igrišče za veliki nogomet. V letu 2009 je bil stadion bogatejši še za novo igrišče z umetno travo.

Ženski nogometni klub Cirkulane

Potem ko nogometna ekipa deklet OŠ Cirkulane-Zavrč že nekaj let žanje uspehe na šolskih tekmovanjih in je poznana kot ena najboljših v Sloveniji, smo storili naslednji korak, ki omogoča nadaljnji razvoj ženskega nogometa v Halozah.

Ustanovljen je bil Ženski nogometni klub Cirkulane, ki ima namen v sodelovanju s Športnim društvom Cirkulane ter lokalno skupnostjo omogočiti kvalitetno redno športno aktivnost dekletom v kraju in okolici, nadaljevati in nadgraditi dobro delo ženske nogometne ekipe OŠ Cirkulane-Zavrč, promovirati nogomet (šport) v kraju in širši okolici, promovirati kraj in okolje v širšem prostoru. V tekmovalnem smislu je dolgoročni cilj razvoj kluba do stabilnega prvoligaškega ženskega kluba z lastnim podmladkom in šolo nogometa.

Spomladi smo klub formalno ustanovili, se vključili v MNZ Ptuj in NZS, registrirali igralke, prijavili ekipe v tekmovanja ter opravili ogromno ostalega »papirnatega« delo. Potrebno je bilo privabiti tudi sponzorje, saj je na začetku delovanja veliko denarja potrebno vložiti tudi v opremo in pripomočke. Za prvo sezono sta v tekmovanje prijavljeni dve ekipi, in sicer deklice do 14 let ter ekipa U-17, ki tekmuje v 1. Slovenski ligi deklet U-17. Resno delo na igrišču se je začelo 15. julija. Treningi so potekali trikrat tedensko, kondicijske treninge smo imeli v

Termah Ptuj. V mesecu avgustu smo se odpravili na priprave - nogometni kamp v Veliko Polano, kjer so dekleta imela intenzivne treninge in tudi prve prijateljske tekme. Pred začetkom lige U-17 smo imeli še dve prijateljski tekmi.

Začetek tekmovanja so dekleta nestrpno pričakovala, saj so se na to pripravljala skoraj dva meseca. Prve tekme, ki so jih Cirkulančanke izgubljale z veliko gol-razliko, so pokazale, da ekipa potrebuje še veliko izkušenj in treningov, res pa je tudi, da so dekleta zelo mlada, v povprečju daleč najmlajša v ligi. A tudi rezultati so se izboljšali. Dekleta si zelo želijo prve zmage in so zaradi trdega dela že zelo blizu temu. Tudi dekleta U-14 so začela s tekmovalnimi turnirji.

Najbolj nas je razveselila novica, da je naša kapetanka, vratarka Maja Kokot, sicer dijakinja prvega letnika Gimnazije Ptuj, dobila vabilo v reprezentanco Slovenije. Maja se je izkazala na prijateljski

tekmi in več kot zadovoljila selektorko. Odpotovala je tudi na reprezentančne priprave in se potem tudi udeležila kvalifikacij za Evropsko prvenstvo na Madžarskem. Vabilo v reprezentanco Slovenije U-15 sta dobili tudi igralki Andreja Pajnkhiher in Marina Hutinski, ki prav tako nosita v sebi velik talent. Tudi ostala dekleta imajo že veliko nogometnega znanja, predvsem pa borbenosti. Vseeno pa nam največ pomeni to, da se dekleta družijo, gibajo, zabavajo, spoznavajo nove ljudi in kraje po vsej Sloveniji.

Klub težkemu začetku verjamemo, da bomo nadaljevali z dobrim delom, k sodelovanju pa vabimo vse, ki ste pripravljeni pomagati pri delu kluba, saj je delovanje takega kluba zahtevna organizacijska naloga. Prav tako vabimo vsa dekleta, da se nam pridružijo in koristno preživijo svoj prosti čas.

Mitja Vidovič

Ekipa U-17, ki že uspešno tekmuje v 1. Slovenski ligi deklet U-17.

Foto: ŽNK Cirkulane

Nogometna ekipa deklic do 14 let

Foto: ŽNK Cirkulane

Sprejem učencev v šolsko skupnost

5. oktobra se je v okviru prireditev ob tednu otroka v OŠ Cirkulane-Zavrč v Cirkulaneh odvil pomemben dogodek, sprejem učencev - prvošolcev v šolsko skupnost.

Ob pestrem kulturnem programu, ki so ga pripravili učenci šole pod vodstvom svojih mentorjev in mentorice šolske skupnosti, so učenci prvošolci izrekli svečano zaobljubo in prejeli potrdila o vključitvi v skupnost učencev šole. Dogodek je potekal zelo slovesno, saj so učencem prvošolcem pomagali novi prijatelji, učenci iz devetega razreda, ki so z njimi na prireditvi tudi zaplesali in ta pomemben dan zaključili ob prijetnem druženju in sladkanju s torto.

Marjana Duh, Silva Meznarič

Foto: Arhiv OS

Sprejem učencev v šolsko skupnost je bil nadvse slovesen dogodek, prvošolcem pa so na slovesnosti »pomagali« tudi novi prijatelji, učenci devetega razreda.

V oktobru - mesecu požarne varnosti

Oktober je mesec požarne varnosti. V šoli smo zato imeli vajo, kako ravnati v primeru požara. Na naši šoli se je ta dan, 21.10.2010, oglasila sirena. Vsi smo se hitro za učiteljico pomikali proti najbližjemu izhodu, pri tem pa tudi pomagali ostalim in mlajšim. Učiteljice so nas opozarjale, da hodimo mirno v vrsti. Medtem ko smo bili zunaj, so gasilci preverili, ali je šola prazna. Nato so nam predstavili delo gasilca, ki je prostovoljno, kar pomeni, da ne delajo za plačo. Pokazali in predstavili so nam tudi gasilne aparate. Poznamo tri vrste le-teh: na vodo, na

prah in na ogljikov dioksid. Gasilni aparat na prah smo lahko tudi preizkusili. Z aparatom na ogljikov dioksid moramo ravnati previdno. Cev moramo prijeto na najdebelejšem delu, saj nam lahko drugače pozebejo roke. Na koncu pa je še naša ravnateljica povedala, da je sreča, da je samo vaja in da naj bo tako tudi naprej. Danes smo se naučili, kako pravilno izstopiti iz goreče stavbe, kako pomagati drugim, spoznali pa smo tudi rokovanje z gasilnimi aparati.

Tadej Gomilšek, 5. a

Oktober je mesec požarne varnosti. Danes smo ob pol devetih morali čim prej zapustiti šolo. Mlajšim smo tudi pomagali priti čim prej ven. Na igrišču smo se zbrali in potem je moral vladati red. Učiteljice so nas preštete, štirje gasilci pa so preverili, ali je šola prazna. Tudi po kuharicah so spraševali. Gasilec Ivan Tetičkovič nam je povedal, da je bila na srečo to samo vaja, potem pa nam je predstavil še gasilne aparate in malo razložil tudi delo gasilca, ki je prostovoljno. Povedal nam je tudi, da so lahko gasilni aparati nevarni, če jih ne znamo uporabljati. Zatem smo se vrnili nazaj k pouku. Danes smo se naučili, da ko gori, čim prej zapustimo šolo in po najbližji poti poiščemo izhod.

Blaž Belšak, 5. a

Ko zadiši v šoli po kruhu

V petek smo pri uri slovenščine obravnavali pesem, ki govori o kruhu. Zato smo ta dan tudi mi poskusili speči vsak svoj kruh in se ob tem tudi kaj novega naučili. Učiteljica nam je že prej naročila, da ta dan prinesemo v šolo predpasnik, skledo, gladko moko in kvas. Najprej smo zamesili testo z mlačno vodo, dodali pa smo še sol. Nekateri so v testo zamešali še semena. Zmes smo dobro premesili, nato pa smo ga dali počivat na toplo mesto - radiator. Ko je testo lepo naraslo, smo oblikovali po želji naš kruh, npr. pleteno, rogljiček, kolač ... Nato smo šli v kuhinjo, kjer nam je kuharica že pripravila pečico, v katero smo dali naš kruh, da se speče. Ob koncu pouka je po šoli že prijetno dišalo. Vsak kruh je bil lep in tudi okusen.

Nina Gorenjak, 5. a

Gremo mi po svoje - ogled filma

V četrtek smo se učenci četrtega in petega razreda naše šole odpravili na Ptuj, kjer smo si v ptujskem kinu ogledali slovenski film Gremo mi po svoje. Film govori o tabornikih, ki so se zaljubili v dekleta iz sosednjega tabora. V filmu se trije taborniki tudi izgubijo v gorah, pri tem pa želijo rešiti še pobeglo ptico Esmeraldo. Na koncu filma pa pripravijo skupno zabavo. Film se tako srečno konča. Po ogledu filma smo se odpravili na ptujski grad, kjer smo pomalicali in se malo igrali s sošolci in sošolkami. Ta dan je bil na Ptujju tudi sejem, zato je bila velika gneča. Kmalu nas je prišel iskat avtobus in polni vtisov smo se vrnili domov.

Natalija Pauko, 5. a

Hladilna torba - tehniški dan

V sredo, 29. septembra, smo imeli tehniški dan, kjer smo izdelali hladilno torbo. Ker se pri pouku naravoslovja učimo o toplotnih izolatorjih, smo naše torbe tudi praktično preizkusili. V šolo smo prinesli veliko polo papirja, učiteljica pa je priskrbela stiropor. Najprej smo narisali na polo papirja mrežo škatle in jo zlepili skupaj. Nato smo jo obložili s stiroporom, ki smo si ga prej po meri izrezali. Zdaj je bila naša hladilna torba že skoraj gotova, lahko smo jo še poljubno okrasili in izdelali ročaje. Vanjo smo shranili pločevinko soka. Ocene so bile lepe, pijača mrzla, zraven pa smo se še zabavali.

Patricija Petrovič, 5. a

Naša družina

V naši družini smo štirje člani. Ati Jernej je po poklicu informatik, mamica Sonja pa ekonomistka. Oba delata v Poslovnem centru Halo. Sestrica Katarina je stara šest let in hodi v prvi razred. Hodi tudi v glasbeno šolo na Ptuj in igra violino. Jaz sem Mateja. Stara sem osem let in hodim v tretji razred. V glasbeni šoli se učim igrati violončelo. Stanujemo v Pristavi. Imamo se zelo radi.

Mateja Golc, 3. r

Čistko, Zdravko in Zobek

Čistko in Zdravko sta zobka in sta velika prijatelja. Vsako jutro in vsak večer se pridno in natančno umivata. Sta lepa in zdrava zobka.

Nekega jutra sta srečala nesrečnega Zobka. Povedal jima je, da ga nihče ne mara in da nima nobenih prijateljev. Rekla sta mu, naj se redno umiva, da bo lep in bleščeč. Zobek ju je ubogal. Vsak dan je postajal lepši in vedno bolj bleščeč. Čistko in Zdravko sta postala njegova prijatelja. Tudi drugi zobki mu niso več nagajali. Bil je srečen in imel je veliko prijateljev.

Manuela Rihtarič, 3. r

Moja soba

Moja soba je velika. V njej je pisalna miza, postelja, omara in police. Na policah so knjige, pokal in medalje. Na stenah imam slike, plakate in dve majhni ogledali. Na stropu je luč. V omari imam različna oblačila. Na pisalni mizi imam svinčnike, barvice, namizno svetilko in podlogo. V moji sobi preživim veliko časa.

Zala Horvat, 3. r

Jaz sem muca

Jaz sem muca,
ti pa ne.
Jaz mijavkam,
ti pa ne.
Jaz ti nagajam,
ti pa meni ne.

Ti me vlečeš za rep,
jaz pa tebe ne.
Mleko radi pijeva obe.

Zala Bedrač, 3. r

ŽAN SPEVAN, 2.a

Moja pesem

V tisti hiši,
v tisti veliki, rumeni hiši,
kjer je veliko knjig,
lepih, dobrih knjig,
vseh oblik,
tam sem eno našla,
bila je vsa prašna,
v njej pa dosti slik,
vseh oblik.

V njej bilo je pesmi ducat,
lepih, mirnih in obenem divjih,
glasnih in božanskih,
slanih kot sol,
sladkih kot med,
kislih kot limone,
grenkih kot grenivke.
Vseh okusov koktejl,
okusen kot le kaj,
in grozen kot zmaj tolovaj.

Ana Petrovič, 7. a

Moja pesem

Pesem je pesem,
pesem je kot diamant,
ki se ti k srcu prileže
in ti globoko v dušo seže.

Pesem je najlepši zaklad sveta,
pesem je kot zimska pravljica,
ki nas popelje
v svet sanj.

Vanja Anžel, 7. a

Učenke so poustvarjale pri pouku slovensčine.

Moja pesem

Razmišljam,
se sprašujem in si
izgovore izmišljujem.

A na koncu nastane
pesem, ki ti da navdih,
ti da čar, ki je čisto tih,
se napoti k tebi
in nastane velik vzdih.

Ta pesem je moj čar,
ki ti ga ne more vzeti čevljar,
a ostane v tebi za vedno kot dar.

Bojana Pajunkiher, 7. a

Nino

Sem Nino in večkrat grem v kino,
ker rad gledam film Lino.

Ko pride Nino iz kina,
poje sladki krožnik čokolina.

Zjutraj se Nino zbudi z vročino,
mama pa mora sama v trgovino.

Nino Kokol, 3. r

Muca

Muca se jezi,
ker miške ne ulovi.

Vse dni na preži stoji,
kuža se ji smeji.

Muca reče: »Čakaj, ti!«
Kuža pa prestrašen zbeži.

Iva Petrovič, 3. r

Številne dejavnosti v Vrtcu Cirkulane

Minil je čas poletja in začela se je jesen. V našem kolektivu se je zgodilo marsikaj novega. Dobili smo novega sodelavca, sprejeli nove otroke, predvsem pa smo nekaj centimetrov zrasi in postali bolj nagajivi. Ker je jesen trkala na vrata, smo tudi vzgojitelji zavihali rokave in se lotili dela.

Tako kot lani nas je tudi letos obiskala Tetka Jesen iz Jesenove vasi. Letos je postala modernejša, saj je jesenske pridelke pripeljala kar v vozičku, katerega nam je pustila v spomin. Otroci so z navdušenjem odgovarjali na vprašanja in potrdili, da veliko stvari že poznajo in z veseljem sodelujejo. Ob koncu meseca septembra smo se v vrtcu zbrali skupaj s starši na prvem roditeljskem sestanku. Pogovorili smo se o projektih, ki bodo potekali v tem šolskem letu.

V začetku oktobra nas je obiskala medicinska sestra Helena iz Zobozdravstvene preventive Ptuj, ki nam redno očisti in pregleda naše zobe.

Meseca oktobra praznujemo teden otroka, zato smo letos medse povabili lutkarje iz Kaličopkovega gledališča Kranj. Predstavili so se nam z lutkovno igrico Mojca Pokrajculja. Otroci so ob igrici uživali in z navdušenjem sodelovali. V tednu otroka smo imeli različne zaposlitve: rajanje ob spremljavi harmonike, priredili smo si »kino dan«, sledil je pohod po Cirkulanah in zaključili teden z igro otrok po želji. Prav tako smo izvedli delavnico s starši in otroki ob pečenih kostanjih in izdelovanju »haloškega klopotca« iz koruznice in zobotrebcev.

Ker pa se je oktober že iztekal, smo v zadnjem tednu izvedli še teden požarne varnosti. Obiskali smo Gasilski dom Cirkulane, kjer so nam gasilci nazorno in z veseljem predstavili vozila, rekvizite ter notranjost gasilskega doma. Otroci so uživali, še posebej takrat, kadar so gasilci spustili sireno v avtomobilu, kasneje pa še na samem gasilskem domu.

Mesec oktober je minil prehitro in že smo zakorakali v november. V začetku meseca smo se po skupinah odpravili do pokopališča, si ogledali grobove in se v miru spomnili tistih, ki jih danes ni več med nami. Ker v vrtcu zelo radi priskočimo na pomoč, smo tudi letos sodelovali pri natečaju Nivee »Podajmo roko« in s tem delno pripomogli k boljšemu življenju drugih otrok. Novembra so nas obiskali tudi čebelarji iz Čebelarkega društva Markovci, ki so nam nazorno prikazali otroško čebelarsko obleko, svoje izdelke iz medenega voska, prav

tako pa so nam prinesli goro medu. V vrtcu smo bili deležni tudi velikega veselja, saj smo dobili že težko pričakovana, nova zunanja igrala. Tobogan in gugalnice so naši otroci z velikim veseljem in nestrpnim pričakovanjem že preizkusili.

V decembru smo v »našo družino« sprejeli novo članico kolektiva, saj je naša Marta po 38 letih dela v vrtcu zasluženo odšla v pokoj. Otroci smo ji ob zadnjem delovnem dnevu zapeli ogromno lepih pesmic in rajanje zaključili ob sladkanju dobrot.

Ker v našem vrtcu ni nikoli dolgčas, bomo poskrbeli, da bo tudi tokrat precej živahno, nagajivo in veselo. Nestrpno

pričakujemo dobre tri može. Pripravljali se bomo na novoletne praznike, ob tem pa poskrbeli za veliko mero ustvarjalnosti in številna druženja s starši. Ker se vsakiči razveselimo sodelovanja s starši, bomo tudi tokrat priredili otroško delavnico, na kateri bomo izdelali novoletne okraske, ob koncu druženja pa postavili novoletno jelko.

Ob bližajočih praznikih Vam v imenu vseh otrok in celotnega kolektiva Vrtca Cirkulane želimo veliko lepih trenutkov, smeha, otroške nagajivosti, predvsem pa optimizma in veselja.

Otroci in vzgojitelji Vrtca Cirkulane

V novembru so bili v vrtcu na obisku čebelarji iz Čebelarkega društva Markovci in skupaj so pripravili sladek Medeni zajtrk.

Foto: Arhiv vrtca Cirkulane

Otroci in vzgojiteljice so se odpravili tudi na pohod, malico pa so vzeli s seboj v nahrbtniku.

Foto: Arhiv vrtca Cirkulane

V Društvu za oživitev gradu Borl smo ponovno organizirali tradicionalno prireditev ob godu naše farne zavetnice sv. Barbare - Barbarno 2010. Bogat program je letos potekal kar dva dni in na dveh lokacijah.

V soboto, 4. decembra, je na gradu Borl potekala predstavitev izginule oltarne slike, Sveti Florijan - zavetnik Borla, ki jo je Pokrajinskemu muzeju Ptuj-Ormož podaril zbiratelj in podjetnik Franc Riemer iz Slovenskih Konjic. Dogodek je pripravil Pokrajinski muzej Ptuj-Ormož v sodelovanju z Društvom za oživitev gradu Borl in občino Cirkulane.

V nedeljo, 5. decembra, smo se zbrali v Cirkulanah, kjer smo ob semanji ponudbi in kokošji obari v mrzlem, a idiličnem, s soncem obsijanem zimskem dopold-

nevu praznovali Barbarno. Grof Jurij Friderik Sauer in gospa Marija Barbara Sauer sta nas spomnila na našo borlsko gospodo, ki je v 17. in 18. stoletju obnavljala grad in gradila naše cerkve. Letos nas je z nastopom počastila Vaška godba Vrh nad Laškim. Gospodinje so oddale obvezne dajatve, vinogradnik pa je s svojim hlapcem še zadnji čas prinesel gornino. Grofica Marija Eleonora Rosenberg iz Maribora je prišla s svojim upravnikom in podaniki iskat zadoščenje zaradi nedovoljene sečnje, ki so jo opravili Sauerjevi možje v njenem gozdu. Popoldne smo se preselili na toplo v dvorano, kjer smo praznovali nekoliko drugače: obeležili smo petletnico delovanja društva, ki ga je na slikovit način orisal naš prvi predsednik in častni ob-

čan Cirkulan mag. Martin Prašnički, posebej navdušeno pa smo pozdravili izid knjige o Borlu, ki jo je izdalo naše društvo, predstavila pa glavna urednica Mira Petrovič. Vse prisotne je globoko ganil nagovor gospe Rosemary Andre, roj. pl. Vučetič, potomke zadnjih lastnikov gradu Borl pred nacionalizacijo.

Zahvaljujemo se vsem domačim društvom, župnijskemu uradu, šoli, posameznikom, donatorjem in občini Cirkulane, ki so s svojim prispevkom omogočili izvedbo Barbarnega na tako čudovit način. Posebna zahvala gre gostujočim: Kulturno-turističnemu društvu Klopotec Soviče-Dravci, Vaški godbi Vrh nad Laškim in Pokrajinskemu muzeju Ptuj-Ormož.

Sonja Golc in Mira Petrovič

DRAGI BOŽIČEK!

Prosim, da mi prineseš:

- bager na daljinca (Žan, Leon),
- gugalni konjiček samorog (Rebeka),
- konjička za punčke (Karin),
- nogometno žogo (Aljaž),
- Nintendo (Anže, Alen R.),
- posteljico za dojenčka (Kaja B.),
- voziček za punčke (Nuša),
- igračko dojenčka (Gloria),
- traktor na daljinca (Gašper, Alen M.),
- igračo motor (Primož),
- roza Nintendo (Kaja S.),
- baby borna (Lara, Lea, Katarina).

Naš kuža

Naš kuža laja,
ko ne aja.

Rad veliko je,
čprav ne sme.

Pri sosedu se potepa,
ko je moker,
rad se stepa.

Imamo ga radi,
vsi okrog njega smo nasmejani.

Segal Levanič, 3. r

Jelenčki v vrtcu Cirkulane

Foto: TM

Alen Resman, 1.a